

แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย
(ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

กรมประมง
เกษตรกลาง เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐
โทร ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐-๑๕

แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย
(ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

กรมประมง

เกษตรกลาง เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

โทร ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐-๑๕

คำนำ

สืบเนื่องจากการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วจึงประกาศตามความในมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ลงนามโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ซึ่งสาระสำคัญในมาตรา ๑๙ ของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติเป็นผู้กำหนดนโยบาย การพัฒนาการประมงในน่านน้ำ นโยบายการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการทำประมงนอกล่านน้ำไทย นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ และนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการ ประมงของประเทศ และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐทุก หน่วยดำเนินการและกำกับกำกับการให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว คำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (คนป.) ที่ ๑/๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ (คณะอนุฯ ที่ ๓) ลงนามโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่สำคัญหลัก ได้แก่ ๑) รวบรวม วิเคราะห์สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศและต่างประเทศ ๒) จัดทำนโยบายและ แผนปฏิบัติงานการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศเพื่อนำเสนอ คนป. ๓) อำนวยการ ควบคุม กำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนด

เพื่อให้เป็นไปตามมติ และสอดคล้องกับบริบทภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กรมประมง จึงได้จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อเป็นการ รองรับนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศในอนาคต โดยการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ จัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ และคณะทำงานจัดทำร่างแผนแม่บทการ พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย ใช้กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นเครื่องมือหลักในการ วิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอก ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อกำหนดทิศทาง แนวทางการดำเนินการและ การพัฒนาที่สำคัญต่างๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารกรมประมงให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ตามแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปีพ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ฉบับนี้ ขับเคลื่อนสู่ การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อบรรลุเป้าหมาย คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก้าวไกล ตลาดนำการผลิต ผลผลิต ปลอดภัย ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรมีความสมดุลและยั่งยืน

คณะกรรมการจัดทำนโยบาย
การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
ธันวาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญภาพ	๓
บทสรุปผู้บริหาร	๔
บทที่ ๑ บทนำ	๘
๑.๑ หลักการและเหตุผล	๙
๑.๒ วัตถุประสงค์	๑๐
๑.๓ วิธีดำเนินงาน	๑๐
๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๑
บทที่ ๒ สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและกรอบการพิจารณาจัดทำแผนแม่บท	๑๒
๒.๑ สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๑๓
๒.๒ กรอบการพิจารณา กระบวนการ และขั้นตอนการจัดทำแผนแม่บท	๒๐
บทที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนแม่บท	๒๒
๓.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร	๒๓
๓.๒ นโยบาย/ยุทธศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	๒๘
๓.๓ การวิเคราะห์ SWOT	๓๐
บทที่ ๔ แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๓๒
๔.๑ วิสัยทัศน์	๓๓
๔.๒ พันธกิจ	๓๓
๔.๓ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	๓๓
๔.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๓๓
๔.๕ ปัญหาและความท้าทาย	๓๔
๔.๖ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)	๓๔
๔.๗ ยุทธศาสตร์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๓๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิตให้แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ กำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายของทุกภาคส่วน	
๔.๘ การติดตามและประเมินผล	๓๗
๔.๙ แผนงาน/โครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๓๙
ภาคผนวก	
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย	๔๔
คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย	
หนังสือเชิญประชุมคณะอนุกรรมการฯ	

สารบัญภาพ

	หน้า	
ภาพที่ ๑	ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙	๑๔
ภาพที่ ๒	มูลค่าสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙	๑๕
ภาพที่ ๓	พื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗	๑๖
ภาพที่ ๔	จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗	๑๖
ภาพที่ ๕	สัตว์น้ำจืดที่มีผลผลิตสูง ๘ อันดับแรก ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗	๑๖
ภาพที่ ๖	ผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗	๑๗
ภาพที่ ๗	ผลผลิตกุ้งทะเลจากการเพาะเลี้ยง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗	๑๘
ภาพที่ ๘	ผลผลิตปลาน้ำกร่อยจากการเพาะเลี้ยง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗	๑๘
ภาพที่ ๙	ผลผลิตหอยทะเลจากการเพาะเลี้ยง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗	๑๙
ภาพที่ ๑๐	กระบวนการและขั้นตอนดำเนินการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๒๑

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

วิสัยทัศน์

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก้าวไกล ตลาดนำการผลิต ผลผลิตปลอดภัย
ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรมีความสมดุลและยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ (smart farmer)
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (smart aquaculture group)
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาให้ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีศักยภาพ มีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภค ภายในประเทศและการส่งออก โดยมีมาตรฐานการผลิตที่ดีเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (smart aquaculture sector)
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการองค์กรและขีดความสามารถของบุคลากรด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (smart officers)
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี (THAILAND ๔.๐)

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

มุ่งเน้นพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ปลอดภัยห่วงโซ่อุปทาน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
๒. ยกระดับการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยื่นขอรับรองมาตรฐานได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานการผลิตที่ดีเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๔. บุคลากรภาครัฐด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. ผลงานวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเกษตรกรมีส่วนร่วมมีการนำไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ระยะเวลาดำเนินงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายภายใต้วิสัยทัศน์และพันธกิจ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๑๓ แนวทางการพัฒนา ๔๐ แผนงานที่สำคัญ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิตให้แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
<p>แนวทางที่ ๑.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย สนับสนุนการรวมกลุ่ม และสร้างเครือข่ายทางการผลิตของสถาบัน/กลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ</p>	<p>๑.๑.๑ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๑.๑.๒ แผนงานสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อย</p> <p>๑.๑.๓ แผนงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแก่กลุ่มเกษตรกร</p> <p>๑.๑.๔ แผนงานสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๑.๑.๕ แผนงานส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>๑.๑.๖ แผนงานพัฒนาบุคลากรภาคเกษตรกร</p>
<p>แนวทางที่ ๑.๒ จัดระบบและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานผลผลิตเพื่อรองรับการผลิตเชิงการค้า</p>	<p>๑.๒.๑ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์</p> <p>๑.๒.๒ แผนงานพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นไปตามมาตรฐานแห่งชาติและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค</p> <p>๑.๒.๓ แผนงานพัฒนาหน่วยรับรอง (Certification body: CB) เพื่อรองรับการให้บริการรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>๑.๒.๔ แผนงานสนับสนุนและพัฒนาภาคเอกชนในการพัฒนาระบบการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p>
<p>แนวทางที่ ๑.๓ ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเน้นองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>๑.๓.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ</p> <p>๑.๓.๒ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่/สัตว์น้ำปรับปรุงพันธุ์</p>
<p>แนวทางที่ ๑.๔ จัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน</p>	<p>๑.๔.๑ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>๑.๔.๒ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเขตพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>๑.๔.๓ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการตลาดและการค้าสินค้าสัตว์น้ำ</p> <p>๑.๔.๔ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ กำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	
<p>แนวทางที่ ๒.๑ ส่งเสริม จัดระบบ และเพิ่มศักยภาพในการกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๒.๑.๑ แผนงานส่งเสริม รวมทั้งกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒.๑.๒ แผนงานพัฒนาพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้</p>

	<p>เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (zoning)</p> <p>๒.๑.๓ แผนงานจัดระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม</p> <p>๒.๑.๔ แผนงานเพิ่มศักยภาพระบบการเตือนภัย การเฝ้าระวัง และการควบคุมการระบาดของโรคสัตว์น้ำ</p> <p>๒.๑.๕ แผนงานเพิ่มศักยภาพด้านการตรวจสอบควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์น้ำให้ได้มาตรฐานปลอดภัย</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	
<p>แนวทางที่ ๓.๑ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์น้ำ</p>	<p>๓.๑.๑ แผนงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ</p> <p>๓.๑.๒ แผนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ</p> <p>๓.๑.๓ แผนงานวิจัยและพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี</p> <p>๓.๑.๔ แผนงานวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่</p>
<p>แนวทางที่ ๓.๒ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๓.๒.๑ แผนงานวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อรองรับและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก (adaptation / mitigation)</p> <p>๓.๒.๒ แผนงานวิจัยระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (zero waste / closed systems)</p>
<p>แนวทางที่ ๓.๓ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำเศรษฐกิจ</p>	<p>๓.๓.๑ แผนงานวิจัยและพัฒนาการปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำ</p>
<p>แนวทางที่ ๓.๔ สนับสนุนการวิจัยตลาดสินค้าสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง</p>	<p>๓.๔.๑ แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนาตลาดในประเทศในระดับชุมชน/เมือง</p> <p>๓.๔.๒ แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนาตลาดต่างประเทศ</p>
<p>แนวทางที่ ๓.๕ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนางานวิจัยร่วมกับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (on farm)</p>	<p>๓.๕.๑ แผนงานวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร่วมกับเกษตรกร (on farm)</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายของทุกภาคส่วน	
<p>แนวทางที่ ๔.๑ พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐและนักวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็น smart officer / smart researcher</p>	<p>๔.๑.๑ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความสามารถในการให้ความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และสาขาที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๔.๑.๒ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรวิจัยเฉพาะด้าน (expertise)</p> <p>๔.๑.๓ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านวิจัยนวัตกรรมเพื่อให้ได้เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>๔.๑.๔ แผนงานส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมาเสริมสร้างองค์ความรู้บุคลากรภาครัฐ</p>

<p>แนวทางที่ ๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างหน่วยงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ</p>	<p>๔.๒.๑ แผนงานสร้างความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๔.๒.๒ แผนงานบูรณาการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในทุกภาคส่วน</p> <p>๔.๒.๓ แผนงานการสร้างเครือข่ายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p>
<p>แนวทางที่ ๔.๓ พัฒนา ทบทวน ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ การบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการช่วยเหลือ</p>	<p>๔.๓.๑ แผนงานเสริมสร้างความรู้ของบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการช่วยเหลือ</p> <p>๔.๓.๒ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้านการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p>

มาตรการ

เพื่อให้การดำเนินการตามแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทยดำเนินไปตามแผนที่วางไว้ จึงต้องมีมาตรการในการติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ ดังนี้

๑) การติดตามการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ โดยการติดตามและรายงานข้อมูลผลการดำเนินการเป็นรายไตรมาส

๒) การประเมินผล เพื่อให้ทราบทิศทางและความสำเร็จของแผนจะต้องมีการประเมินผลทุกปี เพื่อนำผลที่ได้มาปรับแผนและเป้าหมายที่วางไว้ตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้เป็นไปตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

๓) การประเมินผลเพื่อวัดความสำเร็จของแผนจะต้องดำเนินการเมื่อปฏิบัติงานครบระยะเวลาและสิ้นสุดแผนแม่บทฯ โดยจะต้องตอบตัวชี้วัดที่สำคัญ ๆ ของแต่ละกลยุทธ์หรือแผนงานโครงการได้ครบและประเมินผลกระทบ (Impact) ของแต่ละยุทธศาสตร์

บทที่ ๑

บทนำ

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

การผลิตในภาคการประมงมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคประมง (GDP) ณ ราคาปัจจุบัน มีมูลค่าเพิ่มประมาณ ๑๐๓,๑๖๖ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘.๓๔ ของ GDP ภาคเกษตร และร้อยละ ๐.๗๖ ของ GDP รวมของประเทศ คิดเป็นอัตราการเจริญเติบโตของ GDP ภาคประมง ร้อยละ ๒.๑ และคาดว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๙ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้านประมงจะมีอัตราร้อยละ ๒.๕ นอกจากนี้ภาคการประมงยังเป็นแหล่งที่มาของรายได้ การว่าจ้างแรงงาน และก่อให้เกิดกิจกรรมอุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกมากมาย อาทิ อุตสาหกรรมการต่อเรือ โรงงานแช่เยือกแข็ง โรงงานปลาป่น โรงงานผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นต้น ผลผลิตสัตว์น้ำนอกจากจะเป็นแหล่งอาหารโปรตีนที่สำคัญสำหรับประชากรในประเทศแล้ว ยังสามารถส่งออกนำเงินตราเข้าประเทศอีกด้วย ซึ่งมูลค่าการส่งออกจากภาคการประมงได้เพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยเกินดุลด้านการค้าสัตว์น้ำประมาณ ๑๑๘,๐๒๑ ล้านบาท ปริมาณผลผลิตรวมจากการประมงการเบี่ยงต้น ๒.๕๙ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ร้อยละ ๐.๘๑ โดยผลผลิตที่ได้จากการทำประมงทะเล ๑.๔๙๖ ล้านตัน หรือร้อยละ ๕๗.๘๐ การทำประมงน้ำจืด ๐.๑๙๘ ล้านตัน หรือร้อยละ ๗.๖๕ จากการเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ๐.๕๐๖ ล้านตัน หรือร้อยละ ๑๙.๕๕ จากการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๐.๓๘๘ ล้านตัน หรือร้อยละ ๑๕.๐๐ โดยพบการลดลงของผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา เนื่องจากเกิดโรคระบาดในกุ้งขาว ทำให้ปริมาณผลผลิตโดยรวมลดลง สำหรับด้านการส่งออกสินค้าประมงของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีปริมาณ ๑,๖๘๓,๕๐๑ เมตริกตัน และมูลค่า ๒๐๘,๓๑๐ ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ร้อยละ ๖.๑๒ และ ๘.๗๕ ตามลำดับ นอกจากนี้ การบริโภคสัตว์น้ำของคนไทยในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยมีปริมาณการบริโภคเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓๐ กิโลกรัมต่อคนต่อปี ทำให้สินค้าประมงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผลผลิตสัตว์น้ำที่จับจากธรรมชาติมีแนวโน้มลดลง ประกอบกับความต้องการบริโภคสัตว์น้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังนั้นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจึงเป็นแนวทางหนึ่งในที่ช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรประมง จากสถิติปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำรวมของประเทศในช่วง ๑๐ ปี (๒๕๔๘-๒๕๕๗) พบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตสัตว์น้ำ ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๔.๒ ต่อปี

เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์การจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย โดยเฉพาะสัตว์ทะเลจากธรรมชาติเริ่มมีแนวโน้มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๘ ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ ต่อปี โดยพบว่าในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๑ มีอัตราการลดลงของผลผลิตมากที่สุดถึงร้อยละ ๒๐.๙ อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เร่งฟื้นฟูทรัพยากรประมง เช่น การสร้างแหล่งที่อยู่อาศัยให้สัตว์น้ำ และการแก้ปัญหาการทำประมงทะเลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จึงคาดว่าในระยะยาวน่าจะส่งผลให้ทรัพยากรประมงทะเลมีการฟื้นตัวดีขึ้น ปริมาณการเบี่ยงต้นผลผลิตสัตว์น้ำจากการทำประมงทะเลปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีปริมาณ ๑.๔๙๖ ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘๐ ของผลผลิตสัตว์น้ำทั้งหมด และในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๕๗) ผลจากการพัฒนาด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทำให้ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยร้อยละ ๓.๑๘ ต่อปี ส่งผลให้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ไทยเป็นประเทศที่มีผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงจัดอยู่ในอันดับที่ ๗ ของโลก (FAO, ๒๐๑๔) ซึ่งผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงบางส่วนสามารถทดแทนผลผลิตการจับจากธรรมชาติที่ลดลงต่อเนื่องในช่วง ๒๐ ปี ที่ผ่านมา

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยเริ่มจากการส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นมา ต่อมาได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงตั้งแต่การผลิตพันธุ์สัตว์น้ำจากการผสมเทียม ทำให้มีการ

ขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งจำนวนผู้เลี้ยง พื้นที่การเลี้ยง และผลผลิต ชนิดสัตว์น้ำจืดที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของตลาดในปัจจุบันมีมากกว่า ๑๕ ชนิด เช่น ปลานิล ปลาตูก ปลาตะเพียน ปลาสลิค ปลาสวาย กุ้งก้ามกราม ปลาช่อน ปลาราด และปลานวลจันทร์เทศ เป็นต้น มีผลผลิตโดยรวมประมาณ ๐.๓๘๘ ล้านตัน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกว่าร้อยละ ๙๐ ของผลผลิตดังกล่าวจะนำมาบริโภคภายในประเทศ สำหรับการเพาะเลี้ยงชายฝั่งมีการพัฒนาอย่างจริงจัง จากการพัฒนาการเลี้ยงกุ้งกุลาดำตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทำให้ไทยกลายเป็นผู้นำในการผลิตและส่งออกกุ้งของโลก อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ การเลี้ยงกุ้งกุลาดำได้เกิดปัญหาโรคระบาด ขาดแคลนพ่อแม่พันธุ์ และอัตราการเจริญเติบโตต่ำ ทำให้เกษตรกรหันมาเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม เกิดการขยายตัวของผู้เลี้ยงและผลผลิตจำนวนมาก โดยเฉลี่ยผลผลิตกุ้งประมาณปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ตัน จนกระทั่งปลายปี ๒๕๕๕ เริ่มเกิดปัญหาโรคตายด่วน (EMS) ส่งผลให้ผลผลิตกุ้งทะเลจากการเพาะเลี้ยงลดลงประมาณร้อยละ ๕๐ เหลือเพียง ๒๕๐,๐๐๐-๒๗๐,๐๐๐ ตัน และกระทบต่อเนื่องถึงต้นปี ๒๕๕๙ การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลเริ่มฟื้นตัวดีขึ้น คาดว่าปี ๒๕๕๙ จะมีผลผลิตกุ้ง ๓๒๐,๐๐๐ ตัน นอกจากนี้ยังมีสัตว์น้ำชายฝั่งเศรษฐกิจชนิดอื่นๆ เช่น ปลากะพงขาว ปลากะรัง หอยนางรม หอยแครง หอยแมลงภู่ ปูทะเล เป็นต้น

ผลจากการพัฒนาการเพาะเลี้ยงดังกล่าว ทำให้สามารถขยายการผลิต เพื่อสนองความต้องการบริโภคภายในประเทศและต่างประเทศ ในขณะเดียวกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากความจำกัดของพื้นที่ การขยายตัวของชุมชน ความต้องการใช้น้ำทั้งเพื่อการบริโภคและกิจกรรมอื่นๆ มีมากขึ้น รวมทั้งปัญหาภัยธรรมชาติ ความแปรปรวนของสภาพอากาศ เป็นอุปสรรคในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีผลผลิตที่เพียงพอ และสามารถดำเนินการได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงเพื่อการส่งออกต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานแห่งชาติและมาตรฐานของประเทศคู่ค้า ตั้งแต่การผลิตในระดับฟาร์ม จนถึงผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภค

จากบทบาทของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศไทย ที่มีความสำคัญมากขึ้น ทั้งในด้านการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร และเป็นการผลิตเพื่อทดแทนสัตว์น้ำจากธรรมชาติ ซึ่งนับวันสภาพแวดล้อมในธรรมชาติจะเสื่อมโทรมลงตามการเพิ่มขึ้นของประชากร การกำหนดกรอบและแนวทางในการบริหารจัดการเพาะเลี้ยงอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อม รวมถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง จะช่วยสร้างความมั่นคงและให้เกิดความยั่งยืนในการผลิตภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทย จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ จึงได้มีมติในที่ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้จัดทำแผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบและยั่งยืนต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย
- ๒) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำยุทธศาสตร์ภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ไปใช้ในการพัฒนาและขับเคลื่อนให้ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศโดยมีทิศทางและเป้าหมายที่เป็นเอกภาพ

๑.๓ วิธีดำเนินงาน

- ๑) ทบทวนสถานการณ์ และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก ยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

๒) ประชุมเชิงปฏิบัติการคณะทำงานจัดทำร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล สถานการณ์ปัจจุบัน ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก กำหนดประเด็นความท้าทาย ทบทวน/กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าหมายและตัวชี้วัด และการแปลงยุทธศาสตร์เป็นแผนงาน/โครงการ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

๓) ยกร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประกอบด้วย บทนำ สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและกรอบการพิจารณาจัดทำแผนแม่บท ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนแม่บท แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) และการแปลงแผนแม่บทสู่การปฏิบัติ

๔) เสนอร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และปรับปรุงร่างแผนแม่บทฯ ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน

๕) เสนอขอความเห็นชอบแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ต่อคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

๖) เสนอเข้าสู่วาระการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ประเทศไทยมีกรอบแนวทางในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

๒. เกษตรกรและผู้ประกอบกิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิตและการตลาดสินค้าสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง

๓. การวิจัยและพัฒนาด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีแนวทางที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

๔. การบริหารจัดการภาครัฐและภาคเกษตรกรเกิดการพัฒนาสอดคล้องตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

บทที่ ๒

สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและกรอบการพิจารณา
จัดทำแผนแม่บท

บทที่ ๒ สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและกรอบการพิจารณาจัดทำแผนแม่บท

๒.๑ สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑) สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโลก

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของโลกมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากข้อมูลทางสถิติขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization – FAO) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ภาพรวมผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของโลก (ไม่รวมพรรณไม้น้ำ) มีปริมาณทั้งสิ้น ๗๓.๗๘ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ ๑๖๐.๑๕ พันล้านเหรียญสหรัฐ แบ่งเป็นผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๔๗.๑๐ ล้านตัน (ร้อยละ ๖๓.๘๔) มูลค่า ๙๐.๔๑ พันล้านเหรียญสหรัฐ (ร้อยละ ๕๖.๔๕) และผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลและชายฝั่ง ๒๖.๖๘ ล้านตัน (ร้อยละ ๓๖.๑๖) มูลค่า ๖๙.๗๕ พันล้านเหรียญสหรัฐ (ร้อยละ ๔๓.๕๕) โดยผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกลุ่มปลา มีปริมาณทั้งสิ้น ๔๙.๘๖ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๑๐๑.๓๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ กลุ่ม Mollusk มีปริมาณทั้งสิ้น ๑๖.๑๑ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๑๙.๐๑ พันล้านเหรียญสหรัฐ กลุ่ม Crustacean มีปริมาณทั้งสิ้น ๖.๙๒ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๓๖.๑๗ พันล้านเหรียญสหรัฐ และกลุ่มสัตว์น้ำอื่นๆ ๐.๘๙ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๓.๖๖ พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยผลผลิตสัตว์น้ำจืดส่วนใหญ่ ได้แก่ ปลาตระกูล Carps Catfish และ Tilapia ขณะที่ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งประกอบด้วย หอยทะเล (หอยนางรม หอยลาย หอยแมลงภู่ หอยเป่าฮื้อ และหอยเชลล์) ปลาทะเล (Atlantic salmon Rainbow trout ปลาไหล) กุ้งทะเล และสัตว์น้ำอื่นๆ (ปลิงทะเล และแมงกะพรุน) โดยประเทศที่เป็นผู้นำในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของโลก ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ จีน อินเดีย อินโดนีเซีย เวียดนาม บังกลาเทศ นอร์เวย์ ชิลี อียิปต์ เมียนมาร์ และไทย ซึ่งผลผลิตสัตว์น้ำประมาณร้อยละ ๘๙ มาจากประเทศในเอเชีย จึงเห็นได้ว่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตเอเชียมีความสำคัญอย่างมากทั้งในปัจจุบันและอนาคต (FAO, ๒๐๑๖)

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จีนเป็นผู้ส่งออกสินค้าประมงรายใหญ่ที่สุดด้วยมูลค่าการส่งออก ๒๐,๙๘๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ตามด้วยนอร์เวย์ มีมูลค่าการส่งออกสินค้าประมง ๑๐,๘๐๓ ล้านเหรียญสหรัฐ เวียดนาม มีมูลค่าการส่งออกสินค้าประมง ๘,๐๒๙ ล้านเหรียญสหรัฐ ไทย มีมูลค่าการส่งออกสินค้าประมง ๖,๕๖๕ ล้านเหรียญสหรัฐ สหรัฐอเมริกา มีมูลค่าการส่งออกสินค้าประมง ๖,๑๔๔ ล้านเหรียญสหรัฐ และชิลี มีมูลค่าการส่งออกสินค้าประมง ๕,๘๕๔ ล้านเหรียญสหรัฐ

ส่วนประเทศที่นำเข้าสินค้าประมงมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ด้วยมูลค่าการนำเข้าประมาณ ๒๐,๓๑๗ ล้านเหรียญสหรัฐ รองลงมา ได้แก่ ญี่ปุ่น ๑๔,๘๔๔ ล้านเหรียญสหรัฐ จีน ๘,๕๐๑ ล้านเหรียญสหรัฐ สเปน ๗,๐๕๑ ล้านเหรียญสหรัฐ และฝรั่งเศส ๖,๖๗๐ ล้านเหรียญสหรัฐ (FAO, ๒๐๑๖) ตามลำดับ โดยประเทศไทยได้เปรียบดุลการค้าสินค้าสัตว์น้ำมาโดยตลอด ดังเช่น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ดุลการค้าอยู่ที่ ๑๑๘,๐๒๑ ล้านบาท

เมื่อพิจารณาถึงแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของโลก จากข้อมูลของ FAO ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่า การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศในแถบเอเชียมีปริมาณสูงถึง ๖๕.๖๐ ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๙๑ ของผลผลิตสัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงของโลก ในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีอัตราการเพิ่มร้อยละ ๖๗.๔๐ ขณะที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของกลุ่มสหภาพยุโรป มีการผลิต ๒.๙๓ ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓.๙๗ ของผลผลิตสัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยงของโลก

แนวโน้มหรือทิศทาง การพัฒนาภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของโลก จากเวทีการประชุม COFI Sub-committee in Aquaculture สมัยที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๕-๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงบราซิเลีย ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล ได้ให้ความสำคัญกับทิศทาง การพัฒนาภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามแนวคิด FAO's

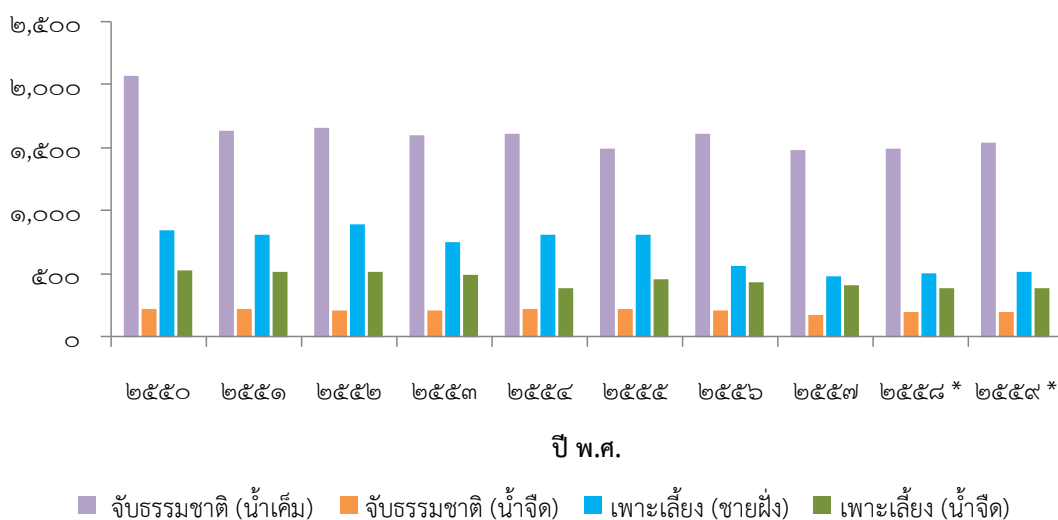
Blue Growth Initiative ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและการอนุรักษ์ทรัพยากรทางน้ำ เน้นการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นแนวคิดที่ให้ผลเชิงบวก ทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ต่อการสร้างความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ ตลอดจน ความยากจนในชุมชน และตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเนื่องจากถือเป็นพื้นฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยประเทศสมาชิกได้เสนอให้พิจารณาปรับแนวการพัฒนาจาก “producing more” หรือการเพิ่มผลผลิตไปสู่ “producing more with less” หรือการเพิ่มผลผลิตโดยใช้ ทรัพยากรอย่างประหยัด

๒) สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในประเทศ

ผืนแผ่นดินไทยมีเนื้อที่รวมทั้งประเทศ ๕๑๔,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร โดยมีความยาวของประเทศ จากทิศเหนือจรดทิศใต้ ๑,๖๕๐ กิโลเมตร โดยประมาณ มีแหล่งน้ำจืดในเวลาปกติรวมเป็นเนื้อที่ผืนน้ำ ๓,๖๑๐ ตารางกิโลเมตร โดยประมาณ มีแม่น้ำรวม ๔๗ สาย ความยาวรวมกันประมาณ ๘,๐๕๙ กิโลเมตร เฉพาะที่ไหล ลงทะเลทางด้านอ่าวไทยและลงทะเลทางด้านอันดามันมีจำนวน ๒๓ สาย มีแหล่งน้ำประมาณ ๑๑,๐๓๐ แห่ง ในฤดูน้ำหลากพื้นที่ของแหล่งน้ำต่างๆ เพิ่มขึ้น ในสมัยก่อนมีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์หลายแห่ง เช่นที่บึงบรเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลามากมายหลายร้อยชนิด รวมทั้งสัตว์น้ำชนิดต่างๆ ด้วย แม้แต่จระเข้ก็เคยมีชุกชุม แต่ในปัจจุบันนี้ สภาพความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำกลับตื่นเงินจนไม่เหลือร่องรอย แห่งความอุดมสมบูรณ์ให้เห็น ประกอบกับสภาพภูมิอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อทรัพยากรประมงที่เคยอุดมสมบูรณ์ ลดน้อยลงตามลำดับ ทางหน่วยงานและทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันฟื้นฟูทรัพยากรให้กลับไปสู่ สภาวะเดิมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ กรมประมงประเมินว่า มีผลผลิตสัตว์น้ำ ๒.๖๕ ล้านตัน เป็นผลผลิตจากการจับจาก ทะเล ๑,๕๓๙,๙๑๐ ตัน (ร้อยละ ๕๘.๑๗) จากการจับจากในแหล่งน้ำจืด ๑๙๘,๘๐๐ ตัน (ร้อยละ ๗.๕๑) จาก การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ๕๑๘,๑๗๐ ตัน (ร้อยละ ๑๙.๕๘) และจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๓๙๐,๑๗๐ ตัน (ร้อยละ ๑๔.๗๔) ซึ่งผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นการเลี้ยงกุ้งทะเลร้อยละ ๕๘.๗๐ หอยทะเลร้อยละ ๓๗.๔๘ และปลาทะเลร้อยละ ๓.๘๒ ส่วนผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเป็นปลาร้อยละ ๙๕.๘๐ (ส่วนใหญ่เป็นปลานิล ร้อยละ ๔๕ โดยประมาณ) และกุ้งก้ามกรามร้อยละ ๔.๒๐ (ภาพที่ ๑)

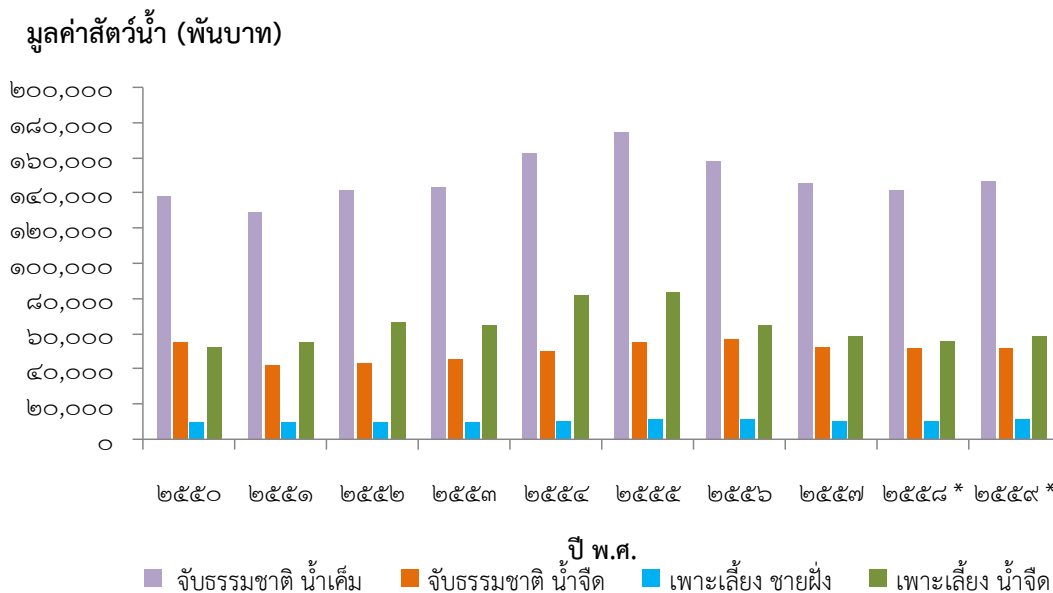
ปริมาณสัตว์น้ำ (พันตัน)

ภาพที่ ๑ ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙

ส่วนมูลค่าการประมงในปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙ พบว่า มูลค่าของผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ยกเว้นช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นมา มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำลดลงจากปัญหาการเกิดโรคตายด่วน (EMS) ในการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มูลค่าสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง ๑๔๖,๘๗๑ ล้านบาท โดยประมาณ โดยสัตว์น้ำที่จับจากทะเลมีมูลค่า ๕๑,๖๕๐ ล้านบาท จับจากแหล่งน้ำจืด ๑๐,๙๒๔ ล้านบาท จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ๕๘,๔๕๖ ล้านบาท และจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๒๕,๘๔๐ ล้านบาท (ภาพที่ ๒)

ภาพที่ ๒ มูลค่าสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙

(๑) สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

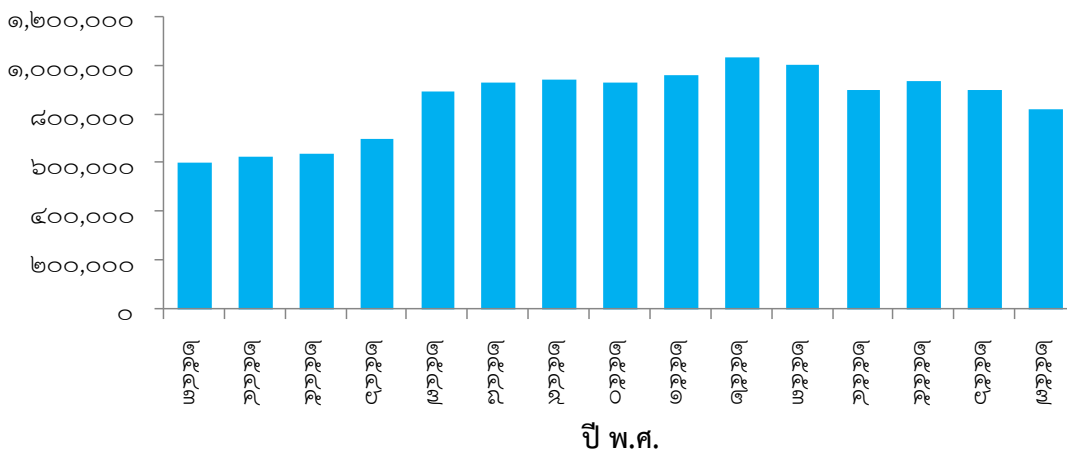
ประเภทการเพาะเลี้ยง อาจเป็นการเลี้ยงปลาชนิดเดียว (Monoculture) หรือเลี้ยงหลายชนิดรวมกัน (Polyculture) ยังมีการเลี้ยงปลาน้ำจืดร่วมกับกิจกรรมเกษตรอย่างอื่น (Integrated) เช่น ร่วมกับการเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืช/ผลไม้ หรือร่วมกับการทำนา ความนิยมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเริ่มหลังจากปี พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา ได้มีการขยายการเลี้ยงอย่างรวดเร็ว ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการประสบความสำเร็จในการผสมเทียมของสัตว์น้ำหลายชนิด นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา พบว่าผลผลิตสัตว์น้ำจืดมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๔๑๕,๑๐๐ ตัน ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๔.๗๕ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากปัญหาอุทกภัยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และปัญหาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ทำให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความเสี่ยงด้านภัยธรรมชาติมากขึ้น ชนิดสัตว์น้ำที่สำคัญซึ่งมีผลผลิตรวมกันกว่าร้อยละ ๙๐ ของผลผลิตทั้งหมด ได้แก่ ปลานิล ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลาสลิด ปลาสวาย ปลาช่อน และกุ้งก้ามกราม นอกจากสัตว์น้ำจืดที่เพาะเลี้ยงเพื่อการค้าแล้ว ยังมีการเพาะเลี้ยงปลาสวยงามเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย ทั้งจำหน่ายภายในประเทศและเพื่อการส่งออก เนื่องจากให้ผลตอบแทนสูง แต่ใช้พื้นที่ฟาร์มน้อย

พื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดมีประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ไร่ โดยระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗ พื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากจนถึงปีพ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นมา หลังจากนั้นการขยายตัวของพื้นที่เพาะเลี้ยงลดลง เนื่องจากประสบปัญหาด้านภัยธรรมชาติมากขึ้น (ภาพที่ ๓) การเพาะเลี้ยง

ส่วนใหญ่เป็นฟาร์มเพาะเลี้ยงปลาปลากินพืชเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นปลากินเนื้อ พื้นที่ที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมากอยู่ในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอันดับต้นของประเทศ ได้แก่ นครปฐม สมุทรปราการ อุตรดิตถ์ ราชบุรี สุพรรณบุรี นครราชสีมา และชัยภูมิ

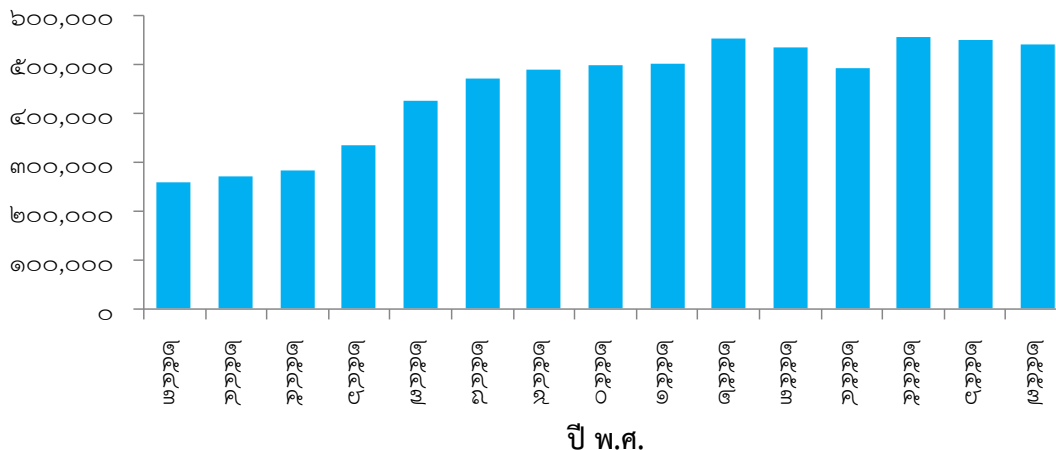
พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (ไร่)

ภาพที่ ๓ พื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีฟาร์มจำนวน ๒๕๖,๐๘๒ ฟาร์ม และเพิ่มจำนวนเป็น ๕๓๙,๒๐๕ ฟาร์ม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ หรือเพิ่มขึ้นประมาณ ๑ เท่าตัว (ภาพที่ ๔)

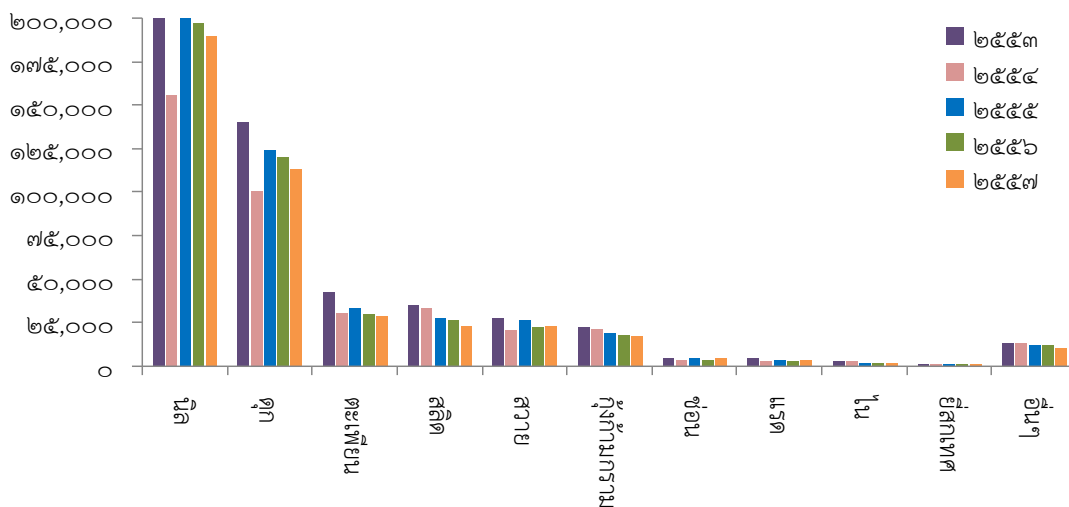
จำนวนฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

ภาพที่ ๔ จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

ผลผลิตสัตว์น้ำจืดจากการเพาะเลี้ยง ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีปริมาณ ๔๑๕,๑๒๔ ตัน ชนิดที่สำคัญ ได้แก่ ปลานิล ๑๘๙,๙๔๖ ตัน ปลาดุก ๑๑๓,๘๓๒ ตัน ปลาตะเพียน ๒๘,๖๗๙ ตัน ปลาสลิด ๒๒,๙๑๐ ตัน ปลาสวาย ๒๒,๕๒๐ ตัน กุ้งก้ามกราม ๑๖,๙๐๖ ตัน ปลาช่อน ๔,๒๙๑ ตัน ปลาไน ๑,๘๙๑ ตัน และสัตว์น้ำอื่นๆ ๑๔,๑๔๙ ตัน (ภาพที่ ๕)

ปริมาณผลผลิต (ตัน)

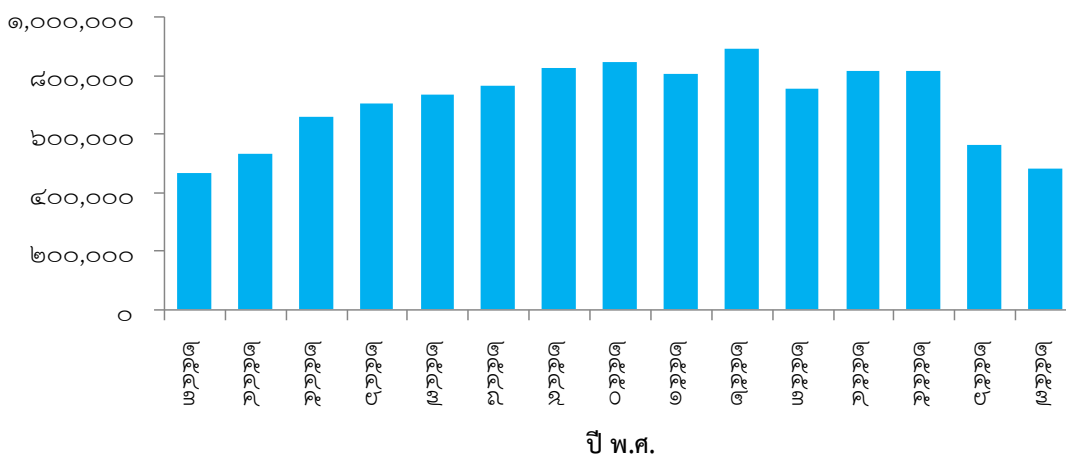

ภาพที่ ๕ สัตว์น้ำจืดที่มีผลผลิตสูง ๘ อันดับแรก ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗

(๒) สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของไทยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยจากข้อมูลทางสถิติของกรมประมงในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗ (ภาพที่ ๖) พบว่า ปริมาณสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วจาก ๔๖๗,๐๗๐ ตัน ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็น ๘๑๗,๗๐๐ ตัน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นมา ผลผลิตเริ่มลดลง เหลือ ๔๘๒,๖๐๐ ตัน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เนื่องจากปัญหาการเกิดโรคตายด่วนในกุ้งทะเล ซึ่งจะสังเกตได้ว่าปริมาณสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งร้อยละ ๖๐ โดยประมาณ เป็นผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาในการผลิตกุ้งทะเลจึงส่งผลกระทบต่อภาพรวมของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

ผลผลิตสัตว์น้ำ (ตัน)

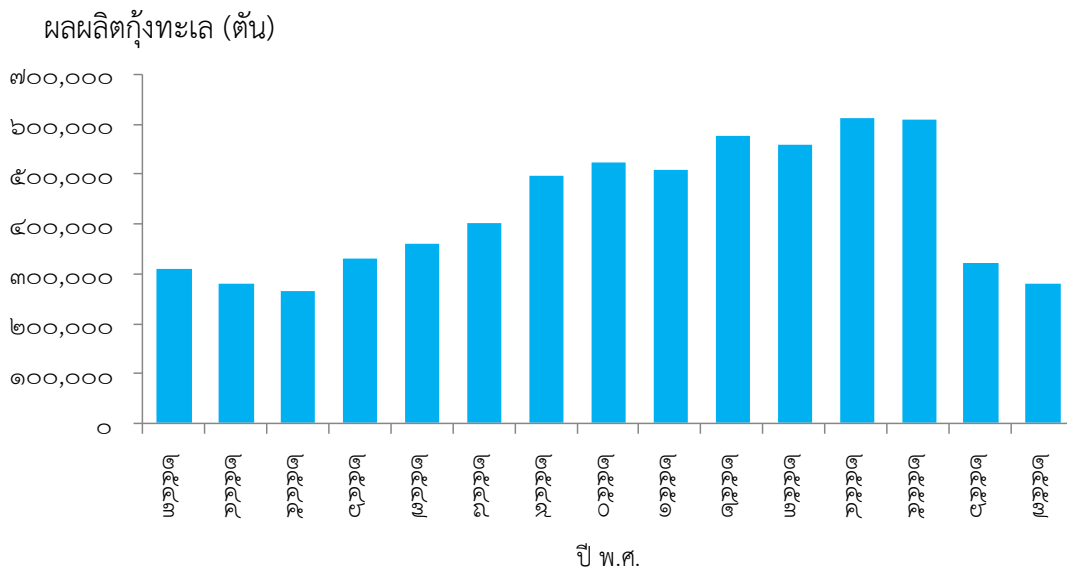

ภาพที่ ๖ ผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗

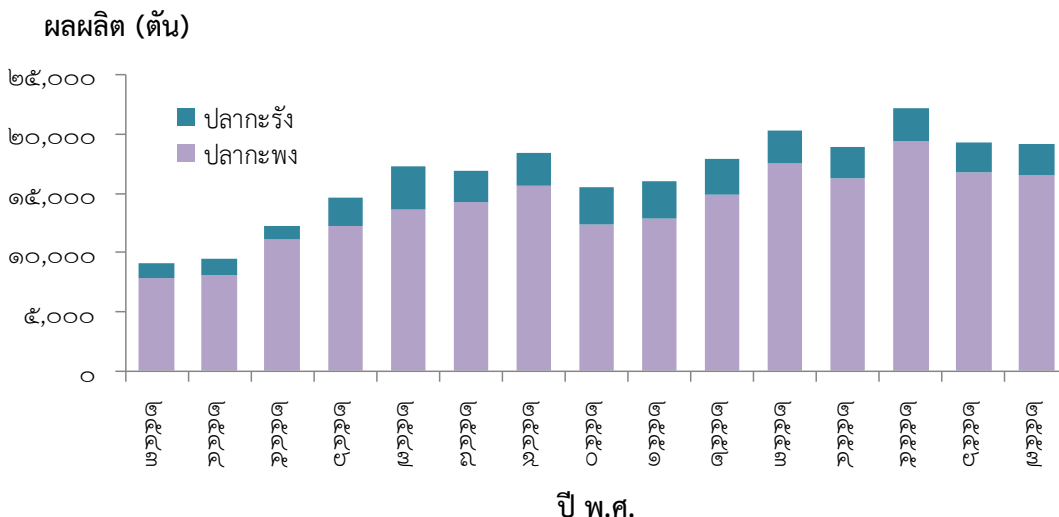
แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งทะเล ๒๙๕,๕๖๘ ไร่ พื้นที่เลี้ยงปลา ๙,๑๗๘ ไร่ และพื้นที่เลี้ยงหอยทะเล ๙๙,๐๓๖ ไร่ รวมทั้งสิ้น ๔๐๓,๗๖๒ ไร่ จังหวัดที่มีพื้นที่

เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมากที่สุด ๕ อันดับ ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ ๔๘,๙๒๑ ไร่ จังหวัดสมุทรสาคร ๔๑,๒๘๓ ไร่ จังหวัดจันทบุรี ๓๘,๑๔๖ ไร่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓๗,๘๔๘ ไร่ และจังหวัดสมุทรสงคราม ๓๕,๒๒๑ ไร่

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นต้นมา ผลผลิตกุ้งทะเลจากการเพาะเลี้ยงมีปริมาณเพิ่มขึ้น จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ผลผลิตเริ่มลดลง จากข้อมูลสถิติ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลผลิตกุ้งทะเล ๒๗๙,๙๐๗ ตัน ประกอบด้วย กุ้งขาวแวนนาไม ๒๖๓,๒๔๕ ตัน (ร้อยละ ๙๔.๐๕) กุ้งกุลาดำ ๑๖,๒๙๒ ตัน (ร้อยละ ๕.๘๒) กุ้งแสบัว ๑๙๖ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๗) กุ้งโอคัก ๑๔๖ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๕) และกุ้งอื่น ๆ ๒๘ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๑) ซึ่งเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ผลผลิตลดลงร้อยละ ๑๓.๙๖ (ภาพที่ ๗)

ภาพที่ ๗ ผลผลิตกุ้งทะเลจากการเพาะเลี้ยง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗

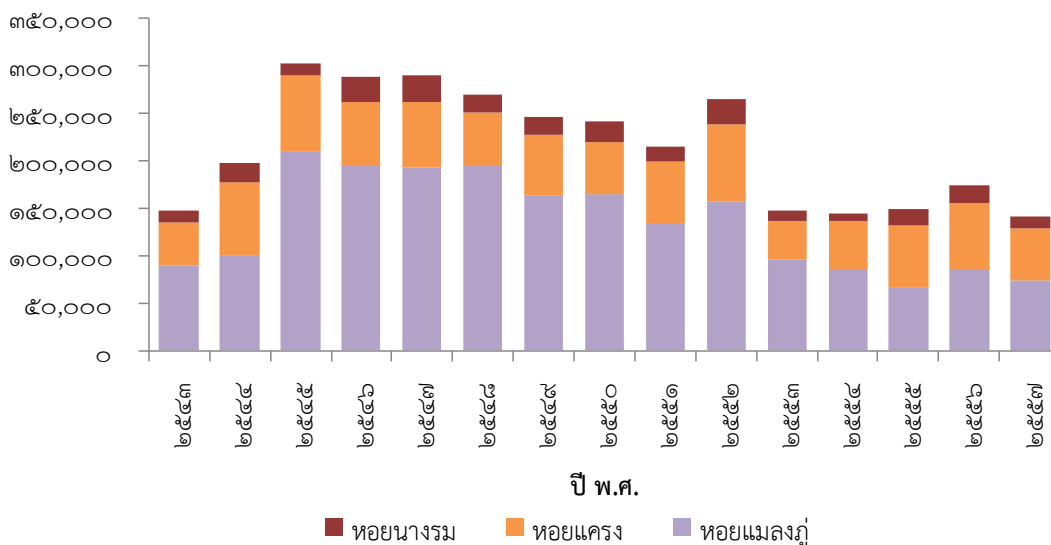
ภาพที่ ๘ ผลผลิตปลาน้ำจืดจากการเพาะเลี้ยง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗

การเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด ข้อมูลสถิติ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำจืด ๑๑,๕๕๓ ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยง ๙,๑๗๙ ไร่ ผลผลิต ๑๙,๐๘๗ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๖,๖๐๗ ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงในกระชัง โดยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗ ผลผลิตปลาน้ำจืดมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๖.๒๑ ต่อปี ชนิดปลาน้ำจืดที่เพาะเลี้ยงเชิงเศรษฐกิจ ได้แก่ ปลากะพง และปลากะรัง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผลผลิตปลากะพงมีปริมาณ ๑๖,๕๐๑

ตัน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๘๖.๔๕ และปลากะรัง ๒,๕๘๖ ตัน หรือร้อยละ ๑๓.๕๕ (ภาพที่ ๘) โดยมีแหล่งเลี้ยงที่สำคัญอยู่ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ปัตตานี และสงขลา การเลี้ยงปลากะพงขาวในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีทั้งการเลี้ยงในกระชัง (ร้อยละ ๕๒.๕๓) และบ่อดิน (ร้อยละ ๔๗.๔๗) ส่วนในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงในกระชังถึงร้อยละ ๙๘.๑๗ สำหรับการเลี้ยงปลากะรังผลผลิตส่วนใหญ่ได้จากการเพาะเลี้ยงในพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน เช่น พังงา กระบี่ สตูล ระนอง และตรัง ซึ่งเป็นการเลี้ยงในกระชัง ส่วนการผลิตในจังหวัดชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก เช่น จันทบุรี ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงในบ่อดิน

สำหรับการเพาะเลี้ยงหอยทะเลที่สำคัญเชิงเศรษฐกิจ ได้แก่ หอยแมลงภู่ หอยแครง และหอยนางรม (ภาพที่ ๙) จากข้อมูลสถิติของกรมประมง ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จะเห็นว่า มีจำนวนฟาร์มเลี้ยงหอยทะเลทั้งสิ้น ๕,๙๙๔ ฟาร์ม คิดเป็นพื้นที่เลี้ยง ๙๙,๐๗๗ ไร่ ผลผลิต ๑๔๐,๘๙๖ ตัน มูลค่า ๓,๐๘๗ ล้านบาท ประกอบด้วยหอยแมลงภู่ ๗๔,๓๔๑ ตัน (ร้อยละ ๕๒.๗๖) หอยแครง ๕๓,๗๑๗ ตัน (ร้อยละ ๓๘.๑๓) และหอยนางรม ๑๒,๘๓๘ ตัน (ร้อยละ ๙.๑๑) เมื่อพิจารณาข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗ จะเห็นว่า ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผลผลิตหอยทะเลทุกชนิดลดลงประมาณร้อยละ ๔๐-๖๐ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้เนื่องจากได้รับผลกระทบในระหว่างการเลี้ยง เช่น ปัญหาน้ำจืดลงในแหล่งเลี้ยง โดยเฉพาะหอยแครงและหอยแมลงภู่ที่มีแหล่งเลี้ยงอยู่บริเวณชายฝั่งตื้นๆ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของความเค็ม และไม่สามารถทนทานอยู่ในสภาวะน้ำจืดได้เป็นเวลานาน นอกจากนี้ยังประสบปัญหาโรคระบาดในหอยแมลงภู่ จึงทำให้ผลผลิตเสียหายจำนวนมาก ประกอบกับแหล่งลูกพันธุ์หอยแครงธรรมชาติได้ลดน้อยลง ทำให้อัตราการขยายตัวของผลผลิตหอยทะเลตั้งแต่นั้นมาไม่มากนัก

ผลผลิตหอยทะเล (ตัน)

ภาพที่ ๙ ผลผลิตหอยทะเลจากการเพาะเลี้ยง ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗

(๓) สถานการณ์การเพาะเลี้ยงกับสิ่งแวดล้อม

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีทั้งด้านที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อม เช่น จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ ภาวะมลพิษในแหล่งน้ำที่เกิดจากน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมและชุมชน บนเปื่อในแหล่งน้ำธรรมชาติที่ใช้ในการเพาะเลี้ยง และด้านที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอยู่ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม มีการใช้ความเค็มในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืด ซึ่งอาจทำให้เกิดการสะสมของความเค็มในพื้นที่ดินมากขึ้น จึงต้องมีการควบคุมและมีระบบการบริหารจัดการฟาร์มที่ดีเพื่อป้องกันผลกระทบดังกล่าว นอกจากนี้ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในระบบหนาแน่น

(Intensive aquaculture) หากมีการปล่อยน้ำทิ้งออกจากแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยไม่ผ่านการบำบัด ปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อน อาจก่อให้เกิดมลภาวะในแหล่งน้ำ ทำให้แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีการสะสมของ สารอินทรีย์ในดินในปริมาณมาก ส่งผลให้มีการย้ายพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำไปยังแหล่งใหม่ ดังนั้น จึงมีความ จำเป็นที่ต้องมีการกำกับดูแลกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีการจัดการที่ดี ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กิจการของบุคคลอื่น หรืออันตรายต่อผู้บริโภค เพื่อให้เกิดความยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อมในระยะยาว และการรักษาสมดุลในระบบนิเวศ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการบริโภคสัตว์น้ำที่ได้ จากการเพาะเลี้ยงทั้งในด้านคุณภาพและสุขอนามัยที่ได้มาตรฐาน

(๔) ประเด็นความขัดแย้งที่มีต่อกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน คือ ปัจจัยด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการเพาะเลี้ยงที่ได้ทวีความสำคัญขึ้นในฐานะแหล่งผลิตอาหารสัตว์น้ำเพื่อความมั่นคงด้าน อาหาร ดังนั้น การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อความยั่งยืนต้องจัดให้มีความสมดุลกัน เพื่อไม่ให้ได้รับหรือส่งผล กระทบกับผู้ประกอบอาชีพหรือชุมชนข้างเคียง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๖๐ กรมประมงได้รับเรื่องร้องเรียนจาก ความเดือดร้อนของประชาชนที่คาดว่าเกิดจากการใช้ความเค็มในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืด ในจังหวัด เพชรบุรี สมุทรสาคร นครปฐม สุพรรณบุรี ราชบุรี นครสวรรค์ นครราชสีมา ปทุมธานี และพังงา จำนวน ๒๗ ข้อ ร้องเรียน ซึ่งได้ข้อยุติแล้ว ๘ ข้อร้องเรียน ส่วนที่เหลืออยู่ระหว่างกระบวนการแก้ไขปัญหา แต่อีกด้านหนึ่งพื้นที่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและสัตว์น้ำในธรรมชาติได้รับผลกระทบจากการปล่อยน้ำทิ้งจากชุมชนและอุตสาหกรรม ลงสู่ แหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๒-๒๕๕๒ มีรายงานเหตุภัยพิบัติที่เกิดจากการปล่อยน้ำทิ้งจากชุมชนและ อุตสาหกรรม มากถึง ๓๔๗ ครั้ง รวมไปถึงอุบัติเหตุจากการลำเลียงขนส่ง เช่น กรณีเรือน้ำตาลล่ม ซึ่งส่งผลให้น้ำ เน่าเสีย ขาดออกซิเจนจนเป็นเหตุให้สัตว์น้ำที่อยู่อาศัยในแหล่งน้ำธรรมชาติและสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงในกระชังตาย ลงเป็นจำนวนมาก

ฉะนั้น ในการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔) ในครั้งนี้ กรมประมงและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และได้กำหนด แผนงานสำคัญขึ้นเพื่อรองรับและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อพัฒนาให้การเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำไปสู่ความยั่งยืนพร้อมกับการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งเป็นการลดข้อขัดแย้ง ระหว่างการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการประกอบกิจการอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง

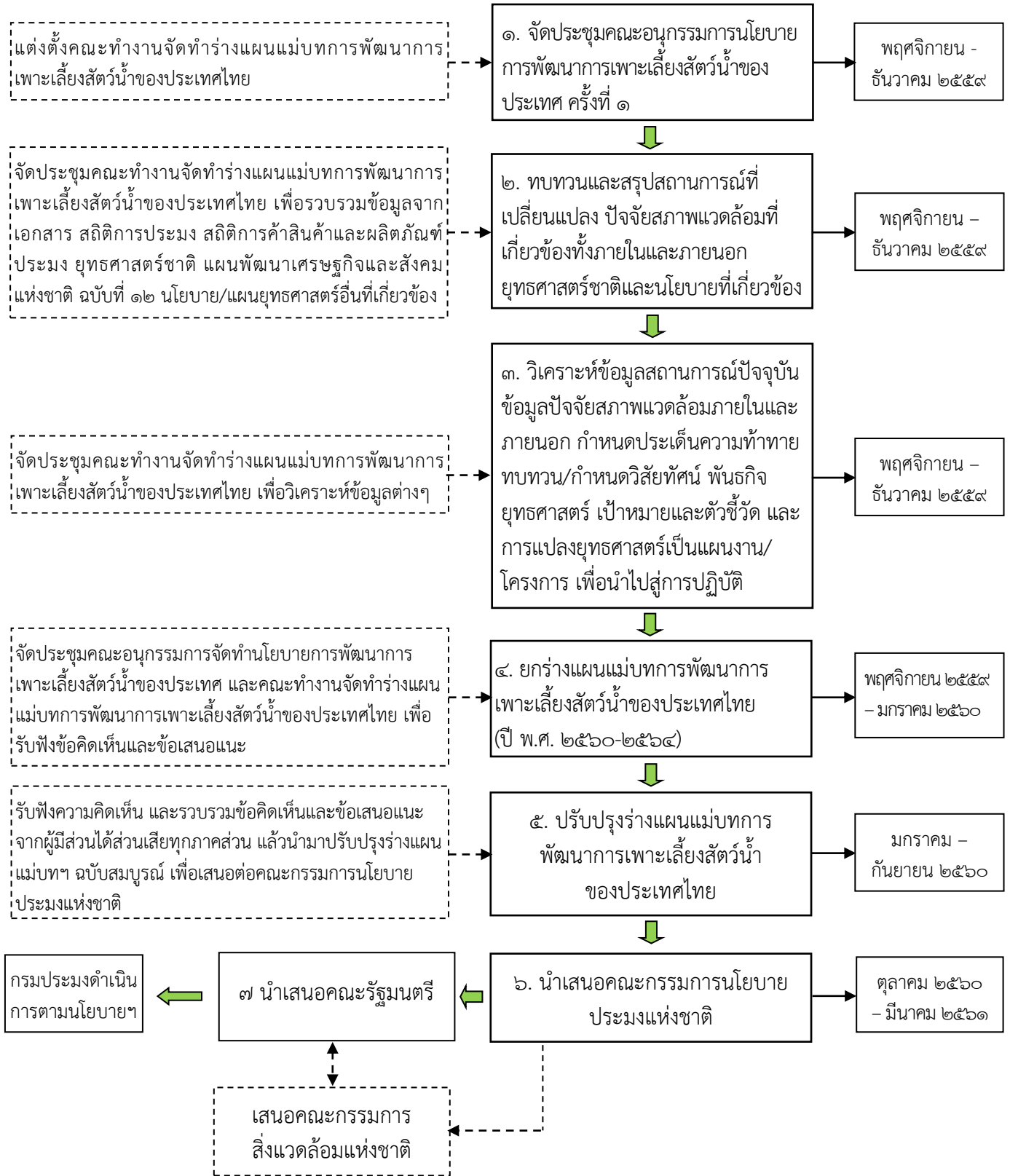
๒.๒ กรอบการพิจารณา กระบวนการ และขั้นตอนการจัดทำแผนแม่บท

๑) กรอบการพิจารณาในการจัดทำแผนแม่บท

ในการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔) ได้กำหนดกรอบในการพิจารณาโดยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสำคัญ ดังนี้

- ๑.๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)
- ๑.๒) นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
- ๑.๓) นโยบายผู้บริหารกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ
- ๑.๔) แผนการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔
- ๑.๕) ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)
- ๑.๖) การพัฒนาสู่ประเทศไทย ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

๒) กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการจัดทำแผนแม่บท

ภาพที่ ๑๐ กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนแม่บท

บทที่ ๓ การวิเคราะห์นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้นำข้อมูลจากหลายส่วนมาสรุปผลและวิเคราะห์เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนแม่บท ประกอบด้วย

๑) การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) นโยบายรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ นโยบายผู้บริหารกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลป์ยะ และการพัฒนาสู่ประเทศไทย ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

๒) การศึกษาข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยระดมความคิดเห็นจากบุคลากรของกรม ประมงที่มีความรู้และประสบการณ์ในงานที่รับผิดชอบด้านการจัดทำแผนงาน/โครงการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ด้านการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านระบบมาตรฐานต่างๆ

โดยนำมารวบรวมข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ในการวางกรอบการยกร่างแผนแม่บทในการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ดังนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร

๓.๑.๑ นโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๑) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง : มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง : เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง

ความยั่งยืน : การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เน้นการพัฒนาสมรรถนะทาง

เศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน มีการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) มีดังนี้

๑) “**หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” เพื่อให้เกิดการบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่าง สมเหตุสมผล มีความพอประมาณ มีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เป็นการเติบโตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชน วิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

๒) “**คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา**” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดี สร้างคนให้ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓) “**วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี**” โดยวิสัยทัศน์คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔) “**เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙**” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มีเป้าหมายในการเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพ และปลอดภัย

๕) “**หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม**” มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งด้านรายได้และความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานของคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มี คุณภาพและธรรมาภิบาล และความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) “**หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี ที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่ เป็นเป้าหมายระยะยาว**” ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะตอบสนองต่อ เป้าหมายอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๖) การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤตมิชอบและธรรมาภิบาล

ในสังคมไทย

๗) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๙) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการ

เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ เน้นการสร้างเชื่อมโยง ของห่วงโซ่ระหว่างภาคการเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการ แข่งขันของประเทศ โดยมีแนวทางการพัฒนา ๖ แนวทาง ได้แก่

แนวทางที่ ๑ เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

แนวทางที่ ๒ สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม

แนวทางที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ

แนวทางที่ ๔ เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ ๖ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่

(๓) นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้แถลงนโยบายการบริหารประเทศต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

- ๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- ๒) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
- ๓) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- ๔) การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- ๕) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
- ๖) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- ๗) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- ๘) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม
- ๙) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์

อย่างยั่งยืน

๑๐) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๑) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

โดยนโยบายรัฐบาลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ได้แก่

นโยบายที่ ๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้น

๖.๑๕ ด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

๖.๑๖ ด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำโดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป

รูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

(๔) แผนการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยมีแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืนให้เห็นผลทางการปฏิบัติ พัฒนาการความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ การสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน โดยการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและพลังงานอย่างยั่งยืน

๓) ยุทธศาสตร์เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบส่งเสริมการนำงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรทางการเกษตร ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร

(๕) นโยบายผู้บริหารกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ)

โดยยึดถือนโยบายของรัฐบาลที่มอบให้ดูแลกระทรวงเกษตรฯ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ทั้ง ๖ ด้าน เป็นกรอบการดำเนินงาน ได้แก่

๑) ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ

๒) ปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการ

๓) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ

๔) สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผล/แปรรูป/ส่งออกได้

๕) ป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๖) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

โดยเร่งรัดการดำเนินการในเรื่องเร่งด่วน ๕ เรื่อง ได้แก่

๑) การแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขกฎหมายและบทลงโทษที่เหมาะสม รวมทั้งการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ และเรื่องปัญหาแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๒) ลดต้นทุนการผลิต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการมาแล้ว และต้องให้ความสำคัญในการดำเนินงานต่อ โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศให้ปี ๒๕๕๙ เป็นปีแห่งการลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร โดยการดำเนินงานจะไม่เป็นเรื่องของกรมใดกรมหนึ่ง แต่จะเป็นการบูรณาการร่วมกัน ก่อให้เกิดกิจกรรมการลดต้นทุนการผลิตให้แก่เกษตรกร โดยวัดผลได้ภายใน ๓ เดือน

๓) จัดทำฐานข้อมูลเกษตรกรที่ครอบคลุม สามารถนำไปแก้ปัญหาและการช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีต่างๆ ได้ เช่น ด้านหนี้สินเกษตรกร ด้านอาชีพ ด้านสถิติต่างๆ ของภาคเกษตรกรรมเชื่อมโยงกับภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการตามนโยบาย ซึ่งได้มอบหมายให้หน่วยงานที่มีระบบ

ฐานข้อมูลเกี่ยวกับเกษตรกรเร่งหรือในการบูรณาการฐานข้อมูลให้เกิดเป็นเอกภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

๔) **การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ๒๕๕๘/๒๕๕๙** หน่วยงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ต้องรู้สถานการณ์ปัจจุบันอย่างชัดเจนและคาดการณ์แนวโน้มที่อาจเกิดขึ้น พร้อมทั้งเตรียมหามาตรการรองรับสภาพปัญหาต่างๆ ได้ทันท่วงที รวมทั้งต้องมีการวางแผนแก้ไขปัญหาในระยะยาว ซึ่งที่ผ่านมากระทรวงได้ทำอยู่แล้ว รวมทั้งการทำฝนหลวงเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำ และในฤดูแล้งที่จะมาถึงนี้ จะต้องมีการหาแหล่งน้ำให้เกษตรกรเพิ่มเติม และมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรต่างๆ ต้องดำเนินการอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ สื่อสารให้เกษตรกรเข้าใจ รู้จักการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

๕) **การส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์** เป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้กับเกษตรกร และผู้บริโภค จะได้บริโภคสินค้าที่มีความปลอดภัย ซึ่งมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนและขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรอินทรีย์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

(๖) **การพัฒนาสู่ประเทศไทย ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)**

ประเทศไทย ๔.๐ เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่ประเทศมีรายได้สูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์กรประกอบ คือ

๑) เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming)

๒) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprise และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

๓) เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

๔) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง

(๗) **เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)**

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ซึ่งได้สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) องค์กรสหประชาชาติ (United Nations : UN) ได้กำหนดการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (post-๒๐๑๕ development agenda) ตามกระบวนทัศน์ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยมีประเด็นสำคัญ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายหลัก โดยเป้าหมายที่มีความสอดคล้องและความเชื่อมโยงกับภาคการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบ ทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere)

เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้น และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture)

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงให้เป็นไปอย่างยั่งยืน ส่งเสริมศักยภาพการทำงานและการจ้างงานเต็มที่ และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all)

เป้าหมายที่ ๙ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึง และสนับสนุนนวัตกรรม (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation)

เป้าหมายที่ ๑๒ ทำให้แน่ใจถึงการมีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure sustainable consumption and production patterns)

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้เป็นไปอย่างยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development)

เป้าหมายที่ ๑๕ พิทักษ์ บูรณะ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนของระบบนิเวศบนบก จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้กับการแปรสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งและฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของที่ดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss)

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมให้สังคมมีความเป็นปกติสุข ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการเข้าถึงความยุติธรรมโดยถ้วนหน้า และสร้างให้เกิดสถาบันอันเป็นที่พึงของส่วนรวม มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับในระดับทุกระดับ (Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels)

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมสร้างความเข้มแข็งในวิธีการปฏิบัติให้เกิดผล และสร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Strengthen the means of implementation and revitalize the global partnership for sustainable development)

(๘) นโยบายผู้บริหารกรมประมง (นายอดิศร พร้อมเทพ)

ยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๒ นโยบาย/ยุทธศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑) ร่างยุทธศาสตร์กรมประมง พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์กรมประมง ปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มีวิสัยทัศน์ ดังนี้ “เป็นหน่วยงานที่มุ่งพัฒนาและบริหารการเปลี่ยนแปลง” โดยมีพันธกิจหลัก ประกอบด้วย ๕ พันธกิจ ดังนี้

๑.๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มมูลค่าของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ และความสามารถในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

๑.๒) พัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ตรวจสอบคุณภาพและตรวจสอบย้อนกลับ

(๒) ร่างยุทธศาสตร์กึ่งไทย ฉบับที่ ๔ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖)

ยุทธศาสตร์กึ่งไทย ฉบับที่ ๔ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖) มีวิสัยทัศน์ดังนี้ “กึ่งไทยปลอดภัย แข่งขันได้ในตลาดโลก” โดยมีพันธกิจ ๔ พันธกิจหลัก ดังนี้

- ๒.๑) เพิ่มศักยภาพพันธุ์กุ้งทะเลให้มีคุณภาพ
- ๒.๒) บริหารจัดการด้านการผลิตอย่างยั่งยืน
- ๒.๓) เพิ่มมูลค่าสินค้าและเพิ่มศักยภาพการตลาดทุกระดับ
- ๒.๔) สนับสนุนการขยายฐานการผลิตและฐานการตลาดสู่ประชาคมอาเซียน

(๓) ร่างยุทธศาสตร์ปลานิล (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ปลานิล (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) มีวิสัยทัศน์ คือ “เป็นผู้นำในการผลิตสินค้าปลานิลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน” โดยมีพันธกิจ ๔ ด้าน ดังนี้

- ๓.๑) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าปลานิลให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- ๓.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- ๓.๓) ส่งเสริมและสร้างโอกาสให้แก่เกษตรกรผู้ผลิตสินค้าปลานิล
- ๓.๔) เพิ่มศักยภาพในการขยายตลาดสินค้าปลานิลในประเทศและต่างประเทศ

(๔) ร่างยุทธศาสตร์ปลาสวยงามและพรรณไม้น้ำ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ปลาสวยงามและพรรณไม้น้ำ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) วิสัยทัศน์ “ภาคการผลิตมั่นคง เกษตรกรมีคั่ง ธุรกิจสัตว์น้ำสวยงามและพรรณไม้น้ำยั่งยืน” โดยมีพันธกิจ ๕ ด้าน ดังนี้

- ๔.๑) สนับสนุนและพัฒนาการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการปรับปรุงพันธุ์
- ๔.๒) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการผลิตปลาสวยงามให้เต็มศักยภาพและได้รับมาตรฐาน
- ๔.๓) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเกษตรกรผู้ค้าปลาสวยงาม และภาครัฐ
- ๔.๔) พัฒนาศักยภาพทางการตลาดของปลาสวยงามโดยครอบคลุมทั้งตลาดต่างประเทศและในประเทศ

(๕) กฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้กรมประมงมีภารกิจเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านการประมง เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ควบคุมการประมง และสินค้าประมง ที่มีมาตรฐานถูกสุขอนามัยให้มีปริมาณเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ตลอดจนป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

(๖) แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ ๔ ปี กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ ๔ ปี กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๒ มีวิสัยทัศน์ คือ “ควบคุมมลพิษ สิ่งแวดล้อมดี เพื่อประชาชน อย่างมีส่วนร่วม” โดยมีพันธกิจ ได้แก่

๑. กำหนดนโยบาย วางแผน และผลักดันยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษของประเทศไปสู่การปฏิบัติ
๒. พัฒนามาตรฐาน มาตรการ และหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมมลพิษที่เหมาะสมกับสถานการณ์
๓. พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษ รวมทั้งประสานความร่วมมือและดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

๔. กำกับ ดูแล ให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐาน มาตรการควบคุมมลพิษ และรายงานสาธารณะ

(๗) แผนยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔ มีวิสัยทัศน์ คือ “องค์กรหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี” โดยมีพันธกิจ ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ผลักดันยุทธศาสตร์ และมาตรการด้านการอนุรักษ์ ป่าไม้ และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการสร้างคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

๒. บูรณาการและสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคีทุกภาคส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งในประเทศ ประชาคมอาเซียน และระหว่างประเทศ

๓. เสริมสร้างขีดความสามารถเชิงรุกขององค์กร ระบบ กลไกและข้อมูลในการบริหารจัดการ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

(๘) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “อนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และมุ่งสู่การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟู

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ

๓.๓ การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strength) จากปัจจัยภายใน

๑. มีองค์ความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหลากหลาย

๒. มีเครือข่ายของภาครัฐและเอกชนในการถ่ายทอดองค์ความรู้และข่าวสาร ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓. สัตว์น้ำที่ผลิตได้มีความโดดเด่นด้านคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาด และมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจ

๔. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และสภาพภูมิอากาศของประเทศเหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๕. เกษตรกรและแรงงานในภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีทักษะสูง ประสพการณ์ และมีความพร้อมในการปรับตัวได้ดี

๖. รัฐมีนโยบายในการเพิ่มการบริโภคสัตว์น้ำในประเทศ

๗. รัฐมีนโยบายให้ประเทศไทยเป็นครัวโลก

๘. การบริโภคสัตว์น้ำภายในประเทศมีมากขึ้นเป็นลำดับ

๙. เป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงรายใหญ่ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๑๐. รัฐมีนโยบายสนับสนุนการผลิตสินค้าประมงให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีระบบในการควบคุม กำกับ ดูแล ด้านมาตรฐานการผลิตสัตว์น้ำ

๑๑. มีอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องครบวงจรอย่างเพียงพอ

๑๒. ประเทศไทยมีทำเลที่ตั้งเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค สามารถกระจายผลผลิตสู่ตลาดอาเซียนได้ง่าย

๑๓. รัฐมีนโยบายเน้นการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ขับเคลื่อนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกลไกประชารัฐ

จุดอ่อน (Weaknesses) จากปัจจัยภายใน

๑. เกษตรกรรายย่อย ขาดความเข้มแข็ง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนและขาดองค์ความรู้ที่จำเป็น
๒. ต้นทุนการผลิตสัตว์น้ำมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๓. ปัญหาการใช้ที่ดินและแหล่งน้ำเพื่อการเพาะเลี้ยงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
๔. ระบบการควบคุมโรคยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ
๕. ปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและแหล่งเพาะเลี้ยงในธรรมชาติ
๖. ระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งที่มีผลต่อและได้รับจากสิ่งแวดล้อมยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ
๗. ระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ
๘. ระบบการจัดจำหน่ายผลิตผลจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ขาดความเชื่อมโยงที่มีประสิทธิภาพ
๙. ผลงานวิจัยบางส่วนไม่ตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาของเกษตรกรโดยตรง
๑๐. ผลงานวิจัยที่ดี ขาดการนำไปประยุกต์ใช้กับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกร
๑๑. ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ
๑๒. ขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
๑๓. ผู้เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขาดการรับรู้/ความเข้าใจในการนำกฎหมายและกฎระเบียบ

ใหม่ๆ ไปใช้ในทางปฏิบัติ

โอกาส (Opportunity) จากปัจจัยภายนอก

๑. ประชากรโลกเพิ่มขึ้นทำให้มีความต้องการทางด้านอาหารเพิ่มขึ้น
๒. ค่านิยมการบริโภคสัตว์น้ำเพื่อสุขภาพมีมากขึ้น
๓. ผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงมีความสำคัญมากขึ้นเพื่อทดแทนการจับจากธรรมชาติ
๔. การเปิดเสรีการค้าภายใต้กรอบอาเซียนทำให้เกิดโอกาสการขยายตัวของอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
๕. การสื่อสารองค์ความรู้ผ่านเครือข่ายสารสนเทศ เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและการตลาด
๖. กระแสโลกให้การยอมรับกิจกรรมการผลิตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๗. มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีเกิดขึ้นทั่วโลก สามารถนำมาปรับใช้ในการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง
๘. การใช้เทคโนโลยีด้านการเงิน (Fintech) และระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) ที่แพร่ขยายทั่วโลก ทำให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรงและขยายช่องทางการตลาดได้กว้างขวางในระดับสากล

อุปสรรค (Threats) จากปัจจัยภายนอก

๑. มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีถูกนำมาใช้ในการปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศผู้นำเข้ามากขึ้น
๒. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกทำให้เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น
๓. การเกิดโรคอุบัติใหม่ที่สร้างความเสียหายต่ออุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
๔. สถานการณ์เศรษฐกิจโลกผันผวนส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงราคาสัตว์น้ำ
๕. การแข่งขันในเวทีการค้าโลกที่มีมากขึ้นกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทย
๖. การขยายตัวของชุมชนและอุตสาหกรรมมีผลกระทบต่อพื้นที่และคุณภาพแหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะเลี้ยง

บทที่ ๔

แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย
(ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

บทที่ ๔ แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

๔.๑ วิสัยทัศน์

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก้าวไกล ตลาดนำการผลิต ผลผลิตปลอดภัย
ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรมีความสมดุลและยั่งยืน”

อธิบายความวิสัยทัศน์

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีการพัฒนาด้วยนวัตกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีที่จะนำไปพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ปลอดภัย ตรงตามความต้องการของตลาด เกษตรกรและผู้ประกอบกิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความมั่นคงในอาชีพ อยู่ดีมีสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ บนพื้นฐานของความสมดุลกับสิ่งแวดล้อมโดยรอบ นำไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๔.๒ พันธกิจ

๑) ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ (smart farmer)

๒) ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (smart aquaculture group)

๓) ส่งเสริมและพัฒนาให้ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีศักยภาพ มีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศและการส่งออก โดยมีมาตรฐานการผลิตที่ดีเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (smart aquaculture sector)

๔) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการองค์กรและขีดความสามารถของบุคลากรด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (smart officers)

๕) ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี (THAILAND ๔.๐)

๔.๓ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

มุ่งเน้นพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ปลอดภัยห่วงโซ่อุปทาน

๔.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

๒. ยกระดับการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓. ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยื่นขอรับรองมาตรฐานได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานการผลิตที่ดีเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๔. บุคลากรภาครัฐด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๕. ผลงานวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเกษตรกรมีส่วนร่วมมีการนำไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๔.๕ ปัญหาและความท้าทาย

- ๑) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นรายย่อย การรวมกลุ่มไม่เข้มแข็ง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนและองค์ความรู้ที่จำเป็น
- ๒) การเกิดภัยธรรมชาติจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกมีความรุนแรงมากขึ้น และไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้
- ๓) ประชากรโลกเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำในธรรมชาติลดน้อยลงเรื่อยๆ ขณะนี้ผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงยังไม่เพียงพอ
- ๔) มีความผันผวนของเศรษฐกิจโลก เกิดการแข่งขันและกีดกันทางการค้ามากขึ้น
- ๕) มีความต้องการอาหารที่ปลอดภัยเพื่อสุขภาพที่ดี เนื่องจาก การใช้ปัจจัยการผลิตไม่ถูกต้อง เช่น การใช้สารเคมีและยาเกินกำหนด เกิดการปนเปื้อนในกระบวนการผลิต
- ๖) มีความต้องการผลิตสัตว์น้ำให้พอเพียงและมีคุณภาพที่สามารถแข่งขันได้

๔.๖ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)

“ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย” หมายถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ได้แก่ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กลุ่มเกษตรกรสถาบันเกษตรกร สหกรณ์ที่มีสมาชิกที่ประกอบอาชีพด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พ่อค้า แม่ค้า ผู้ประกอบการชุมชนใกล้เคียง สถาบันการศึกษา ผู้บริโภค รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน

๔.๗ ยุทธศาสตร์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายภายใต้วิสัยทัศน์และพันธกิจ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๑๓ แนวทาง ๔๐ แผนงาน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิตให้แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

เพื่อให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน สามารถสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิตให้แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก

การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร โดยการสนับสนุนการรวมกลุ่ม สร้างเครือข่ายทางการผลิต การตลาด เสริมสร้างความรู้ การเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิต โดยการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เน้นการขับเคลื่อนขบวนการผลิตอย่างมีส่วนร่วม พัฒนาสินค้าสัตว์น้ำให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน รวมถึงการกำหนดเขตพื้นที่สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั่วประเทศ โดยมีกรอบแนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง ๑๖ แผนงานสำคัญ ดังนี้

แนวทางที่ ๑.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย สนับสนุนการรวมกลุ่ม และสร้างเครือข่ายทางการผลิตของสถาบัน/กลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

๑.๑.๑ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๑.๒ แผนงานสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อย

๑.๑.๓ แผนงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแก่กลุ่มเกษตรกร

๑.๑.๔ แผนงานสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า

เกษตร

๑.๑.๕ แผนงานส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่

๑.๑.๖ แผนงานพัฒนาบุคลากรภาคเกษตรกร

แนวทางที่ ๑.๒ จัดระบบและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานผลผลิตเพื่อรองรับการผลิตเชิงการค้า

๑.๒.๑ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์

๑.๒.๒ แผนงานพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นไปตามมาตรฐานแห่งชาติและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

๑.๒.๓ แผนงานพัฒนาหน่วยรับรอง (Certification body : CB) เพื่อรองรับการให้บริการรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑.๒.๔ แผนงานสนับสนุนและพัฒนาภาคเอกชนในการพัฒนาระบบการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวทางที่ ๑.๓ ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเน้นองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑.๓.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ

๑.๓.๒ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่/สัตว์น้ำปรับปรุงพันธุ์

แนวทางที่ ๑.๔ จัดทำและพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน

๑.๔.๑ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑.๔.๒ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเขตพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑.๔.๓ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการตลาดและการค้าสินค้าสัตว์น้ำ

๑.๔.๔ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ กำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือ การดำเนินการผลิตภายใต้เงื่อนไขการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบจากการเกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งล้วนส่งผลให้ภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องปรับตัวเป็นอย่างมาก

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำกับดูแลกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีการจัดการที่ดี และพัฒนาการเพาะเลี้ยงให้อยู่ภายในเขตพื้นที่เหมาะสม (Zoning) ที่สามารถจัดการได้อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบและป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค หรือกิจการของบุคคลอื่น เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ตลอดจนสร้างความมั่นใจในการบริโภคสัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะเลี้ยง โดยมีแนวทางการพัฒนา ๑ แนวทาง ๕ แผนงานสำคัญ ดังนี้

แนวทางที่ ๒.๑ ส่งเสริม จัดระบบ และเพิ่มศักยภาพในการกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๑.๑ แผนงานส่งเสริม รวมทั้งกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๑.๒ แผนงานพัฒนาพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (zoning)

๒.๑.๓ แผนงานจัดระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม

๒.๑.๔ แผนงานเพิ่มศักยภาพระบบการเตือนภัย การเฝ้าระวัง และการควบคุมการระบาดของโรคสัตว์น้ำ

๒.๑.๕ แผนงานเพิ่มศักยภาพด้านการตรวจสอบควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์น้ำให้ได้มาตรฐานปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ประเทศไทยต้องพัฒนาให้เป็น THAILAND ๔.๐ ดังนั้นการวิจัยและพัฒนากระบวนการผลิตสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตให้สามารถแข่งขันได้ โดยการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิตสัตว์น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การวิจัยและพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำเศรษฐกิจและสัตว์น้ำชนิดใหม่ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การวิจัยและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะมีความสำคัญมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก รวมทั้งให้ความสำคัญในการวิจัยร่วมกับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและหน่วยงานอื่นๆ โดยมีแนวทางการพัฒนา ๕ แนวทาง ๑๐ แผนงานสำคัญ ดังนี้

แนวทางที่ ๓.๑ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์น้ำ

๓.๑.๑ แผนงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ

๓.๑.๒ แผนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ

๓.๑.๓ แผนงานวิจัยและพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี

๓.๑.๔ แผนงานวิจัยและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่

แนวทางที่ ๓.๒ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๑ แผนงานวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อรองรับและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก (adaptation/mitigation)

๓.๒.๒ แผนงานวิจัยระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (zero waste /close systems)

แนวทางที่ ๓.๓ สนับสนุนการวิจัยและการปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำเศรษฐกิจ

๓.๓.๑ แผนงานวิจัยและการปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำ

แนวทางที่ ๓.๔ สนับสนุนการวิจัยตลาดสินค้าสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง

๓.๔.๑ แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนาตลาดในประเทศในระดับชุมชน/เมือง

๓.๔.๒ แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนาตลาดต่างประเทศ

แนวทางที่ ๓.๕ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนางานวิจัยร่วมกับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (on-farm)

๓.๕.๑ แผนงานวิจัยและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร่วมกับเกษตรกร (on-farm)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายของทุกภาคส่วน

การมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างเป็นระบบ โดยสมาชิกในเครือข่ายมาจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เกษตรกร เอกชน องค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และถ่ายทอดนวัตกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการพัฒนา ๓ แนวทาง ๑๐ แผนงานสำคัญ ดังนี้

แนวทางที่ ๔.๑ พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐและนักวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็น smart officer /smart researcher

๔.๑.๑ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความสามารถในการให้ความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และสาขาที่เกี่ยวข้อง

๔.๑.๒ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรวิจัยเฉพาะด้าน (expertise)

๔.๑.๓ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านวิจัยนวัตกรรมเพื่อให้ได้เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๔.๑.๔ แผนงานส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมาเสริมสร้างองค์ความรู้บุคลากรภาครัฐ

แนวทางที่ ๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างหน่วยงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๔.๒.๑ แผนงานสร้างความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔.๒.๒ แผนงานบูรณาการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในทุกภาคส่วน

๔.๒.๓ แผนงานการสร้างเครือข่ายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดห่วงโซ่อุปทาน

แนวทางที่ ๔.๓ พัฒนา ทบทวน ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ การบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการช่วยเหลือ

๔.๓.๑ แผนงานเสริมสร้างความรู้ของบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการช่วยเหลือ

๔.๓.๒ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้านการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๔.๘ การติดตามและประเมินผล

๔.๘.๑ วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ และสร้างตัวชี้วัดการพัฒนาให้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๘.๒ แนวทาง

(๑) พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลและสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทยในทุกกระดับ โดย

(๑.๑) สนับสนุนการพัฒนาและยกระดับระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติการตามแผนแม่บทฯ ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานโดยมีมาตรฐานและวิธีวัดผลงานที่ชัดเจนง่ายต่อการเข้าใจ รวมถึงสามารถวัดผลได้ในทุกระดับตั้งแต่ระดับพื้นที่ หน่วยงานและองค์กร

(๑.๒) สนับสนุนให้มีการจัดทำดัชนีชี้วัดผลสำเร็จของการปฏิบัติการตามแผนแม่บทฯ ทั้งในระดับภาพรวมของแผน ตลอดจนความเชื่อมโยงกับแผน ระดับอื่นที่มีความสอดคล้องกัน รวมทั้งการวัดผลขั้นสุดท้ายของการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ ที่มุ่งสู่วิสัยทัศน์ “การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก้าวไกล ตลาดนำการผลิต ผลผลิตปลอดภัย ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรมีความสมดุลและยั่งยืน”

(๒) สนับสนุนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลในทุกระดับ และเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูล ระหว่างหน่วยงานกลางระดับนโยบาย ตลอดจนระดับพื้นที่และท้องถิ่น โดย

(๒.๑) สนับสนุนให้มีหน่วยงานระดับนโยบายด้านข้อมูล พัฒนาระบบ ฐานข้อมูล และระบบบริหารจัดการ ในการติดตาม ตรวจสอบ เพื่อการปรับแผนให้ตอบสนองต่อการปฏิบัติการตามแผนแม่บทฯ

(๒.๒) สนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค รวมทั้งให้สามารถเชื่อมโยงถึงระดับท้องถิ่นและชุมชน

๔.๘.๓ มาตรการ

เพื่อให้การดำเนินการตามแผนแม่บทฯ เป็นไปตามแผนที่วางไว้ จึงได้กำหนดมาตรการในการติดตามประเมินผล ดังนี้

(๑) การติดตามการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ โดยการติดตามและรายงานข้อมูลผลการดำเนินการเป็นรายไตรมาส

(๒) การประเมินผลเพื่อให้ทราบทิศทางและความสำเร็จของแผน โดยทำการประเมินผลทุกปี เพื่อนำผลที่ได้มาปรับแผนและเป้าหมายที่วางไว้ตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้เป็นไปตามสถานการณ์การที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง

(๓) การประเมินผลเพื่อวัดความสำเร็จของแผน ดำเนินการเมื่อปฏิบัติงานครบระยะเวลาและสิ้นสุดแผนแม่บทฯ

๔.๙ แผนงาน/โครงการสำคัญภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

แนวทางการพัฒนา	แผนงานสำคัญ/โครงการสำคัญ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ*
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถทางการผลิตให้แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ			
๑.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย สนับสนุนการรวมกลุ่ม และสร้างเครือข่ายทางการผลิตของสถาบัน/กลุ่มเกษตรกร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	๑.๑.๑ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาสัตว์น้ำพอเพียง (ไม่น้อยกว่า ๑๗,๖๔๐ ราย หรือ ๔,๔๑๐ ราย/ปี)	กป./กสก.
	๑.๑.๒ แผนงานสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อย	จำนวนกลุ่มเกษตรกรรายย่อย (ไม่น้อยกว่า ๗๕ กลุ่ม)	กป./กสก./กสส./อปท.
	๑.๑.๓ แผนงานส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแก่กลุ่มเกษตรกร	จำนวนเครือข่ายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มเกษตรกร (ไม่น้อยกว่า ๒๐ เครือข่าย)	กป./กสก.
	๑.๑.๔ แผนงานสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้นแบบที่เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่น้อยกว่า ๗๖ ฟาร์ม (ปีแรก ๑๘ ฟาร์ม และขยายผลให้ครอบคลุมทั้งประเทศในปีถัดไป)	กป./กสก.
	๑.๑.๕ แผนงานส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	จำนวนแปลงใหญ่ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีการพัฒนาและต่อยอด (ไม่น้อยกว่า ๑๘๐ แปลง)	กป./สศก./กสส./จกส./กสก.
	๑.๑.๖ แผนงานพัฒนาบุคลากรภาคเกษตรกร	ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำครบวงจร และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐)	กป./สถาบันการศึกษา/กสก.
๑.๒ จัดระบบและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานผลผลิตเพื่อรองรับการผลิตเชิงการค้า	๑.๒.๑ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์	จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์ต้นแบบ (ไม่น้อยกว่า ๗๖ ฟาร์ม โดยปีแรกไม่น้อยกว่า ๑๘ ฟาร์ม และขยายผลให้ครอบคลุมทั้งประเทศในปีถัดไป)	กป./กช./มอกช.
	๑.๒.๒ แผนงานพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นไปตามมาตรฐานแห่งชาติและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค	จำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจัดที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของจำนวนฟาร์มที่ยื่นขอการรับรอง)	กป./มกช./กรมวิทยาศาสตร์บริการ/กรมวิทยาการแพทย์
	๑.๒.๓ แผนงานพัฒนาหน่วยรับรอง (Certification body : CB) เพื่อรองรับการให้บริการรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ร้อยละของหน่วยรับรอง (Certification body: CB) ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับการให้บริการรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐)	กป./มกช./กรมวิทยาศาสตร์บริการ/กรมวิทยาการแพทย์
	๑.๒.๔ แผนงานสนับสนุนและพัฒนากลไกเอกชนในการพัฒนาระบบการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	จำนวนหน่วยงานภาคเอกชนที่ได้รับการพัฒนาระบบการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	กป./มกช./กรมวิทยาศาสตร์บริการ/กรมวิทยาการแพทย์

แนวทางการพัฒนา	แผนงานสำคัญ/โครงการสำคัญ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ*
๑.๓ ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเน้นองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑.๓.๑ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ	ร้อยละของเกษตรกรที่สามารถนำความรู้ทางด้านวิชาการไปประยุกต์ใช้ในฟาร์มของเกษตรกร	กป./สถาบันการศึกษา
	๑.๓.๒ แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่/สัตว์น้ำปรับปรุงพันธุ์	ชนิดสัตว์น้ำเศรษฐกิจชนิดใหม่/สัตว์น้ำปรับปรุงพันธุ์ ที่มีการส่งเสริมและพัฒนา (ไม่น้อยกว่า ๕ ชนิดสัตว์น้ำ)	กป./สถาบันการศึกษา
๑.๔ จัดทำและพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน	๑.๔.๑ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ระบบฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับการพัฒนา (ปีละไม่น้อยกว่า ๑ ระบบ)	กป./กสก./กสส.
	๑.๔.๒ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเขตพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ระบบฐานข้อมูลเขตพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับการพัฒนา (ปีละไม่น้อยกว่า ๑ ระบบ)	กป./พต./คพ./ชป./GISTDA/กวก.
	๑.๔.๓ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการตลาดและการค้าสินค้าสัตว์น้ำ	มีระบบฐานข้อมูลด้านการตลาดและการค้าสินค้าสัตว์น้ำ (ไม่น้อยกว่า ๑ ระบบ)	กป./สศก./สถาบันการศึกษา
	๑.๔.๔ แผนงานจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ไม่น้อยกว่า ๑ ระบบ)	กป.
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ กำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม			
๒.๑ ส่งเสริม จัดระบบ และเพิ่มศักยภาพในการกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๒.๑.๑ แผนงานส่งเสริมรวมทั้งกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ร้อยละของจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	กป./สผ./คพ./พต./กช./กวก./สถาบันการศึกษา
	๒.๑.๒ แผนงานพัฒนาพื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Zoning)	สามารถส่งเสริมและกำกับดูแลการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	กป./ปศ./กวก./สผ./คพ./ชป./พต.
	๒.๑.๓ แผนงานจัดระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม	ร้อยละของจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุมมีการดำเนินการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด	กป.
	๒.๑.๔ แผนงานเพิ่มศักยภาพระบบการเตือนภัย การเฝ้าระวัง และการควบคุมการระบาดของโรคสัตว์น้ำ	- มีระบบเฝ้าระวังโรคตามบัญชีรายการของ OIE และโรคที่มีความเสี่ยงต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (ไม่น้อยกว่า ๑ ระบบ) - มีระบบสารสนเทศการรายงานโรคสัตว์น้ำ (ไม่น้อยกว่า ๑ ระบบ) - มีเครือข่ายการรายงานสถานการณ์โรคสัตว์น้ำ (ไม่น้อยกว่า ๔ เครือข่าย)	กป./ปศ.
	๒.๑.๕ แผนงานเพิ่มศักยภาพด้านการตรวจสอบ ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์น้ำให้ได้มาตรฐานปลอดภัย	อาหารสัตว์น้ำมีคุณภาพสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานอาหารปลอดภัย	

แนวทางการพัฒนา	แผนงานสำคัญ/โครงการสำคัญ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ*
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ			
๓.๑ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์น้ำ	๓.๑.๑ แผนงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ	จำนวนผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม (ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา
	๓.๑.๒ แผนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ	จำนวนผลงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอาหารสัตว์น้ำ โรคสัตว์น้ำ และการลำเลียงขนส่ง (ไม่น้อยกว่า ๔๐ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา
	๓.๑.๓ แผนงานวิจัยและพัฒนากระบวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี	- งานวิจัยและพัฒนากระบวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม (ไม่น้อยกว่า ๑ เรื่อง/ปี) - งานวิจัยและพัฒนากระบวนการจัดการฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ไม่น้อยกว่า ๑ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา
	๓.๑.๔ แผนงานวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่	จำนวนผลงานวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดใหม่ (ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา
๓.๒ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๓.๒.๑ แผนงานวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อรองรับและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศโลก (adaptation/mitigation)	จำนวนผลงานวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ (ไม่น้อยกว่า ๑ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา/สศก./สผ.
	๓.๒.๒ แผนงานวิจัยระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (zero waste/close systems)	จำนวนผลงานวิจัยระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ไม่น้อยกว่า ๑ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา/สศก./สผ.
๓.๓ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาระบบการปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำเศรษฐกิจ	๓.๓.๑ แผนงานวิจัยและพัฒนาระบบการปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำ	จำนวนผลงานวิจัยและพัฒนาระบบการปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเพื่อการใช้ประโยชน์ (ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา/กระทรวงวิทยาศาสตร์ (สวทช.)
๓.๔ สนับสนุนการวิจัยตลาดสินค้าสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง	๓.๔.๑ แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนาตลาดในประเทศระดับชุมชน/เมือง	จำนวนผลงานวิจัยด้านการตลาดสินค้าสัตว์น้ำในประเทศ (ไม่น้อยกว่า ๑ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา/สศก./กระทรวงพาณิชย์
	๓.๔.๒ แผนงานวิจัยแนวทางการพัฒนาตลาดต่างประเทศ	จำนวนผลงานวิจัยด้านการตลาดสินค้าสัตว์น้ำในต่างประเทศ (ไม่น้อยกว่า ๑ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา/สศก./กระทรวงพาณิชย์

แนวทางการพัฒนา	แผนงานสำคัญ/โครงการสำคัญ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ*
๓.๕ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนางานวิจัยร่วมกับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (on farm)	๓.๕.๑ แผนงานวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร่วมกับเกษตรกร (on-farm)	จำนวนผลงานวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร่วมกับเกษตรกร (ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง/ปี)	กป./สถาบันการศึกษา/สศค./อปท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายของทุกภาคส่วน			
๔.๑ พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐและนักวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็น smart officer /smart researcher	๔.๑.๑ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความสามารถในการให้ความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และสาขาที่เกี่ยวข้อง	ร้อยละของจำนวนบุคลากรภาครัฐด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพและความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	กป.
	๔.๑.๒ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรวิจัยเฉพาะด้าน (expertise)	ร้อยละของจำนวนบุคลากรวิจัยได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น	กป.
	๔.๑.๓ แผนงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านวิจัยนวัตกรรมเพื่อให้ได้เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ร้อยละของจำนวนบุคลากรวิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่มขึ้น	กป.
	๔.๑.๔ แผนงานส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมาเสริมสร้างองค์ความรู้บุคลากรภาครัฐ	ร้อยละของจำนวนบุคลากรภาครัฐสามารถเข้าถึงองค์ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	กป.
๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างหน่วยงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	๔.๒.๑ แผนงานสร้างความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ	มีความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศมีความมั่นคงและเชื่อมโยงกันได้ดี	กป./องค์กรระหว่างประเทศ/กระทรวงต่างประเทศ
	๔.๒.๒ แผนงานบูรณาการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในทุกภาคส่วน	จำนวนกิจกรรมที่มีการบูรณาการการทำงานกับต่างหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ	กป.
	๔.๒.๓ แผนงานการสร้างเครือข่ายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดห่วงโซ่อุปทาน	จำนวนเครือข่ายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดห่วงโซ่อุปทาน (ไม่น้อยกว่า ๕ เครือข่าย)	กป./กสส.
๔.๓ พัฒนา ทบทวน ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ การบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการช่วยเหลือ	๔.๓.๑ แผนงานเสริมสร้างความรู้ของบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการช่วยเหลือ	ร้อยละของจำนวนบุคลากร (ภาครัฐและภาคเอกชน) ได้รับการเสริมสร้างความรู้ และมีความเข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการช่วยเหลือ	กป.
	๔.๓.๒ แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้านการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ร้อยละของจำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับการยกเว้น/แก้ไข/ปรับปรุง ให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในปัจจุบัน	กป.

หมายเหตุ:

กป. หมายถึง กรมประมง
 กสค. หมายถึง กรมส่งเสริมการเกษตร
 กสส. หมายถึง กรมส่งเสริมสหกรณ์
 กวก. หมายถึง กรมวิชาการเกษตร
 ปศ. หมายถึง กรมปศุสัตว์

ขป. หมายถึง กรมชลประทาน
 กข. หมายถึง กรมการข้าว
 พต. หมายถึง กรมพัฒนาที่ดิน
 สศค. หมายถึง สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
 มกช. หมายถึง สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

คพ. หมายถึง กรมควบคุมมลพิษ
 สผ. หมายถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ชกส. หมายถึง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
 อปท. หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาคผนวก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ของประเทศ คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำร่างแผนแม่บท
การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย
และหนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการฯ

สำเนา

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

ที่ ๑/๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ

เพื่อให้การพัฒนาการประมงของประเทศสอดคล้องกับนโยบายการบริหารจัดการประมงภายใต้คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ๔ คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทย คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการประมงนอกน่านน้ำไทย คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ และคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทย ประกอบด้วย

(๑) อธิบดีกรมประมง	ประธานอนุกรรมการ
(๒) รองอธิบดีกรมประมงที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานอนุกรรมการ
(๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านการประมงทะเล กรมประมง	อนุกรรมการ
(๔) ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือประมง กรมประมง	อนุกรรมการ
(๕) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง	อนุกรรมการ
(๖) ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง	อนุกรรมการ
(๗) ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการ
(๘) ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	อนุกรรมการ
(๙) ผู้แทนกรมเจ้าท่า	อนุกรรมการ
(๑๐) ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	อนุกรรมการ
(๑๑) ผู้แทนกองทัพเรือ	อนุกรรมการ
(๑๒) ผู้แทนองค์การสะพานปลา	อนุกรรมการ
(๑๓) ผู้แทนสมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
(๑๔) ผู้แทนสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
(๑๕) ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ	อนุกรรมการ
(๑๖) ผู้แทนคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ

/(๑๗) ผู้อำนวยการ...

(๑๗) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ประมงทะเล กรมประมง	อนุกรรมการ และเลขานุการ
(๑๘) หัวหน้ากลุ่มวิชาการ กองวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

๑. รวบรวม วิเคราะห์ สถานการณ์การประมงนอกน่านน้ำไทย
๒. จัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติงานการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ
๓. ผู้อำนวยการ ควบคุม กำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด
๔. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
๕. รายงานผลการดำเนินการและความก้าวหน้าให้คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปโดยเร็ว
๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการประมงนอกน่านน้ำไทย ประกอบด้วย

(๑) อธิบดีกรมประมง	ประธานอนุกรรมการ
(๒) รองอธิบดีกรมประมงที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานอนุกรรมการ
(๓) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง	อนุกรรมการ
(๔) ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง	อนุกรรมการ
(๕) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมประมง	อนุกรรมการ
(๖) ผู้แทนกองทัพเรือ	อนุกรรมการ
(๗) ผู้แทนกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	อนุกรรมการ
(๘) ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	อนุกรรมการ
(๙) ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย	อนุกรรมการ
(๑๐) ผู้แทนกรมศุลกากร	อนุกรรมการ
(๑๑) ผู้แทนกรมเจ้าท่า	อนุกรรมการ
(๑๒) ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการ
(๑๓) ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
(๑๔) ผู้แทนสมาคมการประมงนอกน่านน้ำ	อนุกรรมการ
(๑๕) ผู้แทนสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
(๑๖) ผู้แทนสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย	อนุกรรมการ
(๑๗) ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป	อนุกรรมการ

/(๑๘) ผู้แทนสมาคม...

(๑๘) ผู้แทนสมาคมอาหารแช่เยือกแข็ง	อนุกรรมการ
(๑๙) ผู้แทนคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
(๒๐) ผู้อำนวยการกองประมงต่างประเทศ กรมประมง	อนุกรรมการ และเลขานุการ
(๑๘) หัวหน้ากลุ่มบริหารการทำประมงและเศรษฐกิจ นอกน่านน้ำ กองประมงต่างประเทศ กรมประมง	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
- โดยให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้
๑. รวบรวม วิเคราะห์ สถานการณ์การประมงนอกน่านน้ำไทย
  ๒. จัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติงานการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการประมงนอกน่านน้ำไทย เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ
    ๓. อำนาจการ ควบคุม กำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด
    ๔. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
    ๕. รายงานผลการดำเนินการและความก้าวหน้าให้คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปโดยเร็ว
    ๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- ๓. คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ** ประกอบด้วย
(๑) อธิบดีกรมประมง	ประธานอนุกรรมการ
(๒) รองอธิบดีกรมประมงที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานอนุกรรมการ
(๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด กรมประมง	อนุกรรมการ
(๔) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง	อนุกรรมการ
(๕) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล กรมประมง	อนุกรรมการ
(๖) ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
(๗) ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ	อนุกรรมการ
(๘) ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	อนุกรรมการ
(๙) ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์	อนุกรรมการ
(๑๐) ผู้แทนสมาคมกุ้งไทย	อนุกรรมการ
(๑๑) ผู้แทนสมาคมผู้เพาะเลี้ยงปลาไทย	อนุกรรมการ
(๑๒) ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ	อนุกรรมการ
(๑๓) ผู้แทนคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
(๑๔) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมง	อนุกรรมการ
(๑๕) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด กรมประมง	อนุกรรมการ และเลขานุการ

/(๑๖) หัวหน้ากลุ่มวิชาการ...

- (๑๖) หัวหน้ากลุ่มวิชาการ กองวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด กรมประมง อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ โดยให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้
๑. รวบรวม วิเคราะห์ สถานการณ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศและต่างประเทศ
  ๒. จัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติงานการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ
  ๓. อำนวยการ ควบคุม กำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด
  ๔. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
  ๕. รายงานผลการดำเนินการและความก้าวหน้าให้คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปโดยเร็ว
  ๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔. คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ ประกอบด้วย

(๑) อธิบดีกรมประมง	ประธานอนุกรรมการ
(๒) รองอธิบดีกรมประมงที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานอนุกรรมการ
(๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจการประมง กรมประมง	อนุกรรมการ
(๔) ผู้อำนวยการกองประมงต่างประเทศ กรมประมง	อนุกรรมการ
(๕) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ กรมประมง	อนุกรรมการ
(๖) ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	อนุกรรมการ
(๗) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการ
(๘) ผู้แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
(๙) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
(๑๐) ผู้แทนสมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย	อนุกรรมการ
(๑๑) ผู้แทนสมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป	อนุกรรมการ
(๑๒) ผู้แทนสมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย	อนุกรรมการ
(๑๓) ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ	อนุกรรมการ
(๑๔) ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
(๑๕) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
(๑๖) ผู้แทนคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อนุกรรมการ
(๑๗) ผู้อำนวยการกองตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง	อนุกรรมการ และเลขานุการ
(๑๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสมุทรสาคร กรมประมง	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

/โดยให้คณะ...

โดยให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

๑. รวบรวม วิเคราะห์ สถานการณ์อุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงในประเทศ และต่างประเทศ
  ๒. จัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติงานการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ
  ๓. อำนาจการ ควบคุม กำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด
  ๔. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
  ๕. รายงานผลการดำเนินการและความก้าวหน้าให้คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปโดยเร็ว
  ๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงนาม) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

สำเนา

ด่วนที่สุด

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/๑๗๐๐

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ขอเชิญเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

เรียน อธิบดีกรมประมง

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่าน เป็นประธานอนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการฯ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นประธานการประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาเอกสารร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของ ประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ในวันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๕.๓๐ น. ณ ห้อง ประชุมกุลาดำ ชั้น ๗ อาคารจุฬารักษ์ กรมประมง รายละเอียดวาระการประชุมตามที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

สำเนา

ด่วนที่สุด

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/๑๖๙๙

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ขอเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

เรียน รองอธิบดีกรมประมง (นายมีศักดิ์ ภัคดีคง)

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่านเป็นรองประธานอนุกรรมการ ในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาเอกสารร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ในวันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุม กุลาดำ ชั้น ๗ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง รายละเอียดวาระการประชุมตามที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

สำเนา

ด่วนที่สุด

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/ว ๑๗๐๑

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ขอเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

เรียน

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่านเป็นอนุกรรมการ ในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เพื่อพิจารณาเอกสารร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ในวันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุมกุลาดำ ชั้น ๗ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง รายละเอียดวาระการประชุมตามที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

รายชื่อที่จัดส่ง :

๑. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๒. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
๓. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
๔. ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๕. ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
๖. หัวหน้ากลุ่มวิชาการ กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

สำเนา

ด่วนที่สุด

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/๒๐๓๗

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ขอให้แต่งตั้งผู้แทนและเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

เรียน

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ได้แต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ นั้น

กรมประมงขอเชิญผู้แทนเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ ในวันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุมกุลาดำ ชั้น ๗ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง เพื่อพิจารณาเอกสารร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดตามเอกสารแนบ ๑ - ๒ ทั้งนี้ โปรดพิจารณาแต่งตั้งผู้แทน จำนวน ๑ ราย และผู้แทนสำรอง จำนวน ๒ ราย และเข้าร่วมการประชุมฯ ตามกำหนดการดังกล่าว โดยโปรดส่งแบบแต่งตั้งผู้แทนและผู้แทนสำรอง และแบบตอบรับการเข้าร่วมประชุมฯ ตามเอกสารแนบ ๓ - ๔ ภายในวันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) มีศักดิ์ ภัคดีคง
(นายมีศักดิ์ ภัคดีคง)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมประมง

รายชื่อที่จัดส่ง :

๑. เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
๒. อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์

สำเนา

ด่วนที่สุด

ที่ กษ ๐๕๑๕/ว ๔๐๙

กรมประมง

เกษตรกลาง เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอให้แต่งตั้งผู้แทนและเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของ
ประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

เรียน นายกษมาคมผู้เพาะเลี้ยงปลาไทย / นายกษมาคมกุ่มไทย / ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ /
คณบดีคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบวาระการประชุมฯ จำนวน ๑ แผ่น
๒. เอกสารร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
(ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จำนวน ๓ แผ่น
๓. แบบแต่งตั้งผู้แทนและผู้แทนสำรอง จำนวน ๑ แผ่น
๔. แบบตอบรับเข้าร่วมการประชุมฯ จำนวน ๑ แผ่น

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ได้แต่งตั้งผู้แทน
ในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมประมงขอเชิญผู้แทนเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการ
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ ในวันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๕.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมกุลาดำ ชั้น ๗ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง เพื่อพิจารณาเอกสารร่างแผนแม่บทการ
พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๒
ทั้งนี้ โปรดพิจารณาแต่งตั้งผู้แทน จำนวน ๑ ราย และผู้แทนสำรอง จำนวน ๒ ราย และเข้าร่วมการประชุมฯ
ตามกำหนดการดังกล่าว โดยโปรดส่งแบบแต่งตั้งผู้แทนและผู้แทนสำรอง และแบบตอบรับเข้าร่วมประชุมฯ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ - ๔ ภายในวันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) มีศักดิ์ ภัคดีคง

(นายมีศักดิ์ ภัคดีคง)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมประมง

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๖๒

สำเนา

ด่วนที่สุด

ที่ กษ ๐๕๑๕/๒๐๓๔, ๒๐๓๕

กรมประมง

เกษตรกลาง เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ /
ผู้อำนวยการกองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๑๐๐๓.๔/๕๖๗๗
ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบวาระการประชุมฯ จำนวน ๑ แผ่น
๒. เอกสารร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย
(ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จำนวน ๓ แผ่น
๓. แบบตอบรับเข้าร่วมการประชุมฯ จำนวน ๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้แต่งตั้ง
ท่านเป็นผู้แทนในคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

กรมประมงกำหนดจัดประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ ในวันอังคารที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุม
กุลาดำ ชั้น ๗ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง เพื่อพิจารณาเอกสารร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๒ และขอเชิญท่านเข้าร่วมการ
ประชุมฯ ตามที่กำหนดดังกล่าว ทั้งนี้ โปรดส่งแบบตอบรับการเข้าร่วมประชุมฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ ภายใน
วันศุกร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) มีศักดิ์ ภัคดีคง

(นายมีศักดิ์ ภัคดีคง)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมประมง

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๖๒

สำเนา

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/๕๒๕

๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

ขอเชิญเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๒

เรียน อธิบดีกรมประมง

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่าน เป็นประธานอนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการฯ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ของประเทศ ครั้งที่ ๒ เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดตามเอกสารแนบ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุมยศก ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

สำเนา

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗
กษ ๐๕๑๕/๕๒๔ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐
ขอเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๒
เรียน รองอธิบดีกรมประมง (นายมีศักดิ์ ภัคดีคง)

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่าน
เป็นรองประธานอนุกรรมการ ในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ
ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของ
ประเทศ ครั้งที่ ๒ เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ.
๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดตามเอกสารแนบ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๕.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมยศก ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

สำเนา

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗
กษ ๐๕๑๕/ว ๕๒๖ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐
ขอเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๒
เรียน

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่าน
เป็นอนุกรรมการ ในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความ
ละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการอนุกรรมการฯ
ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของ
ประเทศ ครั้งที่ ๒ เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ.
๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดตามเอกสารแนบ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๕.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมยศก ชั้น ๒ อาคารจุฬารัตน์ กรมประมง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

รายชื่อที่จัดส่ง :

๑. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๒. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
๓. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
๔. ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๕. ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
๖. หัวหน้ากลุ่มวิชาการ กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๗. อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์
๘. เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

สำเนา

ที่ กษ ๐๕๑๕/ว ๑๐๐

กรมประมง

เกษตรกลาง เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๒

เรียน นายกษมาคมผู้เพาะเลี้ยงปลาไทย / นายกษมาคมกุ้งไทย / ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ /
คณบดีคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / ผู้อำนวยการกองประสานการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม / ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๒. แบบตอบรับเข้าร่วมการประชุมฯ

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ได้แต่งตั้งผู้แทน
ในคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมประมงขอเชิญผู้แทนเข้าร่วมการประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการ
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๒ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้อง
ประชุมยศก ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ทั้งนี้ โปรดส่งแบบตอบรับการ
เข้าร่วมประชุมฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ภายในวันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

อนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการจัดทำ

นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๖๒

สำเนา

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/๔๔๒๒

๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

ขอเชิญเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๓

เรียน อธิบดีกรมประมง

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่าน เป็นประธานอนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ นั้น

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการฯ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ของประเทศ ครั้งที่ ๓ เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ในวันอังคารที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมยศก ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง รายละเอียดดังปรากฏตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

สำเนา

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗
กษ ๐๕๑๕/๔๔๒๓ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐
ขอเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๓
เรียน รองอธิบดีกรมประมง (นายมีศักดิ์ ภัคดีคง)

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ได้แต่งตั้งท่าน
เป็นรองประธานอนุกรรมการ ในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ
ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของ
ประเทศ ครั้งที่ ๓ เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ.
๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดตามเอกสารแนบ ในวันอังคารที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมยศ ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง รายละเอียดดังปรากฏตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

สำเนา

ด่วนมาก

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/ว ๔๔๒๔

๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐

ขอเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๓
เรียน

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ได้แต่งตั้งท่านเป็นอนุกรรมการ ใน
คณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ นั้น

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ
ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
ครั้งที่ ๓ เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)
ในวันอังคารที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมยศก ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์
กรมประมง รายละเอียดดังปรากฏตามเอกสารแนบ ๑ – ๒ ทั้งนี้ โปรดส่งแบบตอบรับการเข้าร่วมประชุมฯ
ตามเอกสารแนบ ๓ ภายในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำนโยบาย
การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

รายชื่อที่จัดส่ง :

๑. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๒. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
๓. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
๔. ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๕. ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
๖. หัวหน้ากลุ่มวิชาการ กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

สำเนา

ด่วนมาก

กรมประมง กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗

กษ ๐๕๑๕/๖๙๙๐, ๖๙๙๑

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

ขอเชิญประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๓

เรียน เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ/อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ได้แต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ นั้น

กรมประมงขอเชิญผู้แทนหน่วยงานของท่านเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๓ ในวันอังคารที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมยศ ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รายละเอียดดังปรากฏตามเอกสารแนบ ๑ - ๒ ทั้งนี้ โปรดส่งแบบตอบรับการเข้าร่วมประชุมฯ ตามเอกสารแนบ ๓ ภายในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ฝาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ฝาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำนโยบาย
การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

สำเนา

ด่วนมาก

ที่ กษ ๐๕๑๕/ว ๑๐๓๙

กรมประมง

เกษตรกลาง เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๓

เรียน นายกษมาคมผู้เพาะเลี้ยงปลาไทย / นายกษมาคมกุ่มไทย / ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ /
คณบดีคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ / เลขาธิการสำนักงาน
นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบวาระการประชุมฯ

๒. (ร่าง) ประเด็นนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

๒. แบบตอบรับเข้าร่วมการประชุมฯ

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศ ได้แต่งตั้งผู้แทน
ในคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมประมงขอเชิญผู้แทนเข้าร่วมการประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำนโยบายการพัฒนาการ
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ ครั้งที่ ๓ ในวันอังคารที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้อง
ประชุมยศก ชั้น ๒ อาคารจุฬาภรณ์ กรมประมง เพื่อพิจารณาร่างแผนแม่บทการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ของประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) รายละเอียดดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๒ ทั้งนี้ โปรดส่ง
แบบตอบรับการเข้าร่วมประชุมฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ ภายในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) สนธิพันธ์ ผาสุขดี

(นายสนธิพันธ์ ผาสุขดี)

ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
อนุกรรมการและเลขาธิการคณะอนุกรรมการจัดทำ
นโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๐๖๐๐ ต่อ ๑๔๔๐๗